

	Ο ΠΕΡΙ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2022
N. 24(Ι)/2022 Κ.Δ.Π. 234/2024	Ρυθμιστική Απόφαση δυνάμει των άρθρων 4(3)(β), 4(3)(ζ), 20 και 45 του περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Νόμου και της περί της Εξέτασης Αγορών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Ρυθμιστικής Απόφασης. Ο Επίτροπος Επικοινωνιών, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχουν τα άρθρα 4(3)(β), 4(3)(ζ), 20 και 45 του περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Νόμου του 2022, ως εκάστοτε τροποποιείται και της περί της Εξέτασης Αγορών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Ρυθμιστικής Απόφασης του 2024 εκδίδει την ακόλουθη Ρυθμιστική Απόφαση:
	ΜΕΡΟΣ Ι – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Συνοπτικός τίτλος	1. Η παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση θα αναφέρεται ως η περί Καθορισμού Μεθοδολογίας Υπολογισμού του Κόστους και Μεθοδολογίας Λογιστικού Διαχωρισμού (Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες), Ρυθμιστική Απόφαση του 2026.
Ερμηνεία N. 24(Ι)/2022	2. Στην παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια, ισχύουν οι ορισμοί που περιλαμβάνονται στον Νόμο, ως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται, εκτός αν ορίζονται διαφορετικά στην παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση.
Πεδίο Εφαρμογής	3. Η παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση τυγχάνει εφαρμογής:
	(α) στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων και χωριστών λογαριασμών του Υπόχρεου Παροχέα,
	(β) στον καθορισμό, λειτουργία και έλεγχο των κοστολογικών συστημάτων του Υπόχρεου Παροχέα,
	(γ) στα κοστολογικά μοντέλα που αναπτύσσονται από τον Επίτροπο,
	(δ) στον καθορισμό πλαισίου χονδρικών τελών προϊόντων ή και υπηρεσιών που παρέχονται από τον Υπόχρεο Παροχέα,
	ΜΕΡΟΣ ΙΙ – ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Γενικές Διατάξεις και Ορισμοί	4.(1) Στην παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση ισχύουν οι πιο κάτω έννοιες:
	«Activity Based Costing (ABC)» σημαίνει τη μέθοδο με την οποία υπάρχει πλήρης κατανομή του κόστους ανά δραστηριότητα.
	«Άμεσο Κόστος» σημαίνει το κόστος το οποίο εξ ολοκλήρου και αναμφίβολα μπορεί να κατανεμηθεί σε συγκεκριμένη δραστηριότητα.
	«Αξία Ανάκτησης (Deprival Value)» σημαίνει το κόστος που θα προκύψει σε περίπτωση που ένα στοιχείο πάγιου ενεργητικού παύει να χρησιμοποιείται πλέον.
	«Απολογιστικά Αποτελέσματα του κοστολογικού συστήματος» σημαίνει τα στοιχεία ή και αποτελέσματα κοστολογικού συστήματος τα οποία βασίζονται σε στοιχεία κόστους και όγκου, τα οποία είναι τεκμηριωμένα με συγκεκριμένες, κοινά αποδεκτές πρακτικές, μεθοδολογίες και διαδικασίες.
	«Αρχή της αποτελεσματικότητας» σημαίνει την ορθολογιστική διαχείριση των πόρων του Παροχέα, έτσι ώστε μια δραστηριότητα να διεξάγεται με τον πλέον αποδοτικό τρόπο.
	«Αρχή της μη διάκρισης» σημαίνει την αρχή βάσει της οποίας ο Υπόχρεος Παροχέας εφαρμόζει ισοδύναμες πρακτικές σε ισοδύναμες περιπτώσεις σε αντισυμβαλλόμενους που προσφέρουν ισοδύναμα προϊόντα και υπηρεσίες χωρίς να ευνοεί τις δικές του υπηρεσίες και προϊόντα.
	«Αρχή της διαφάνειας» σημαίνει την αρχή βάσει της οποίας η μεθοδολογία που εφαρμόζεται είναι σαφής, ξεκάθαρη, ελέγξιμη και επαληθεύσιμη, καθώς και αναλυτική, έτσι ώστε να προκύπτουν με ευκρίνεια οι σχέσεις και συνδέσεις μεταξύ των επιμέρους στοιχείων.

	«Αρχή της αντικειμενικότητας» σημαίνει την αρχή βάσει της οποίας η μεθοδολογία που εφαρμόζεται αντανακλά τις αντικειμενικές σχέσεις των διαφόρων στοιχείων, χωρίς να γίνεται αλλοίωση του κόστους μιας υπηρεσίας ή και προϊόντος προς όφελος μιας άλλης υπηρεσίας ή και προϊόντος.
	«Αρχή της κατανομής του κόστους ή εσόδου» σημαίνει την αρχή βάσει της οποίας το κόστος ή το έσοδο οφείλει να σχετίζεται με τις εύλογες και τεκμηριωμένες αιτίες δημιουργίας του, είτε με άμεση είτε με έμμεση σχέση. Το άμεσο κόστος ή έσοδο κατανέμεται απευθείας στη δραστηριότητα με την οποία σχετίζεται άμεσα ενώ το έμμεσο κόστος ή έσοδο επιμερίζεται, με τους πιο κάτω τρόπους:
	1. βάσει άμεσης ανάλυσης της προέλευσης του ιδίου του κόστους/εσόδου, ή και
	2. βάσει έμμεσου συσχετισμού με άλλη κατηγορία κόστους/εσόδου ή ομάδας κατηγοριών κόστους/εσόδου με συγκρίσιμες δομές κόστους, για την οποία υπάρχει η δυνατότητα άμεσης απόδοσης ή κατανομής, ή και
	3. βάσει γενικής κλείδας υπολογιζόμενης με τη χρήση του λόγου όλων των δαπανών και εσόδων που άμεσα ή έμμεσα αποδίδονται ή κατανέμονται.
	«Αρχή της Σημαντικότητας» σημαίνει την τυχόν παράλειψη ή λανθασμένη διατύπωση οποιουδήποτε στοιχείου που μπορεί να επηρεάσει την οικονομική απόφαση που λαμβάνεται μέσα στα πλαίσια υπολογισμού του κόστους.
	«Γεωγραφική Νησίδα» σημαίνει την εκάστοτε γεωγραφική περιοχή ανά ταχυδρομικό κώδικα ως αυτοί καθορίζονται από το Κυπριακό Ταχυδρομείο ¹ .
	«Έμμεσο Κόστος» σημαίνει το κόστος που δεν μπορεί οικονομικά να προσδιοριστεί και να καταμεριστεί σε συγκεκριμένο στοιχείο κόστους.
	«Επαναχρησιμοποίησιμα παλαιότερα πάγια στοιχεία τεχνικών έργων υποδομής» σημαίνει τα παλαιότερα πάγια στοιχεία τεχνικών έργων υποδομής τα οποία χρησιμοποιούνται για το δίκτυο χαλκού και μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν για ένα VHCN.
	«Εύλογο περιθώριο κέρδους» σημαίνει το λογικό και μη καταχρηστικό κέρδος, το οποίο μπορεί να έχει ο Υπόχρεος Παροχέας για κάθε υπηρεσία ή και δέσμη υπηρεσιών, πέραν του συνολικού κόστους που είναι αναγκαίο για την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας ή και δέσμης υπηρεσιών.
	«Ιστορικό κόστος (Historic Cost, HC)» σημαίνει τη μεθοδολογία αποτίμησης του κόστους στοιχείου ενεργητικού με βάση την τιμή αγοράς.
	«Καθαρό Κόστος Αντικατάστασης (Net Replacement Cost)» σημαίνει το τρέχον κόστος αντικατάστασης ενός στοιχείου πάγιου ενεργητικού, με αντίστοιχο ή ισοδύναμο στοιχείου παγίου ενεργητικού, το οποίο διαθέτει παρόμοια ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά με αφαίρεση της ανάλογης απόσβεσης για το στοιχείο πάγιου ενεργητικού.
	«Καθαρό Μακροπρόθεσμο μεσοσταθμικό αυξητικό Κόστος (Pure Long Run Average Incremental Cost ή «Pure LRAIC»)» σημαίνει το μεσοσταθμικό κόστος μη συμπεριλαμβανομένου του κοινού κόστους, που προκύπτει από την αύξηση της παραγωγής μίας μονάδας ενός προϊόντος σε μακροπρόθεσμη βάση, δηλαδή μέσα σε ένα χρονικό ορίζοντα που εύλογα μπορούν να διεκπεραιωθούν όλες οι αναγκαίες προσαρμογές όλων των στοιχείων εισόδου, έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί η αύξηση της παραγωγής του σχετικού προϊόντος.
	«Κοστοστρέφεια» σημαίνει τον προσανατολισμό των τιμών μιας υπηρεσίας ή και προϊόντος στο κόστος.
	«Ηλεκτρονικό Αρχείο Κοινοποίησης Κοστολογικών Στοιχείων» σημαίνει το Ηλεκτρονικό Αρχείο που ετοιμάζεται από τον Επίτροπο και κοινοποιείται στους Υπόχρεους Παροχείς με σκοπό τη συμπλήρωσή του από αυτούς. Το αρχείο περιλαμβάνει τα απολογιστικά αποτελέσματα που αφορούν το οικονομικό έτος x-1 καθώς επίσης και τα προϋπολογιστικά

¹ <https://www.cypruspost.post/el/find-postal-codes>

	αποτελέσματα που αφορούν το οικονομικό έτος x και το οποίο πρέπει να κοινοποιεί ο Υπόχρεος Παροχέας στον Επίτροπο σύμφωνα με τα καθορισμένα, από τον Επίτροπο για αυτό τον σκοπό χρονοδιαγράμματα.
	«Ημέρες» σημαίνει ημερολογιακές ημέρες, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε συγκεκριμένη πρόνοια της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης.
	«Μακροπρόθεσμο μεσοσταθμικό αυξητικό Κόστος (Long Run Average Incremental Cost ή «LRAIC») σημαίνει το μεσοσταθμικό κόστος συμπεριλαμβανομένου του κοινού κόστους, που προκύπτει από την αύξηση της παραγωγής μίας μονάδας ενός προϊόντος σε μακροπρόθεσμη βάση, δηλαδή μέσα σε ένα χρονικό ορίζοντα που εύλογα μπορούν να διεκπεραιωθούν όλες οι αναγκαίες προσαρμογές όλων των στοιχείων εισόδου, έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί η εν λόγω αύξηση της παραγωγής του σχετικού προϊόντος.
	«Μεθοδολογία (Activity Based Costing, ABC)» σημαίνει τη μεθοδολογία της κοστολόγησης ανά δραστηριότητα.
	«Μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου (Weighted Average Cost of Capital ή «WACC»)» σημαίνει το κόστος κεφαλαίου του Παροχέα το οποίο αντικατοπτρίζει το ευκαιριακό κόστος των κεφαλαίων, τα οποία είναι επενδυμένα σε στοιχεία δικτύου ηλεκτρονικών υπηρεσιών και άλλα σχετικά στοιχεία ενεργητικού, και το οποίο υπολογίζεται ως το άθροισμα της σχέσης του κόστους των ίδιων κεφαλαίων ως προς τα συνολικά κεφάλαια, και της σχέσης του κόστους των ξένων κεφαλαίων ως προς τα συνολικά κεφάλαια.
	«Μεταβιβαστικές Πληρωμές» σημαίνει τα τέλη μεταφοράς ή αγοραπωλησίας μεταξύ υπηρεσιών και προϊόντων του Υπόχρεου Παροχέα, τα οποία μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν τα πιο κάτω στοιχεία:
	1. Παροχή προϊόντων, υπηρεσιών, εγκαταστάσεων, κτλ. μεταξύ υπηρεσιών ή προϊόντων του Υπόχρεου Παροχέα,
	2. Δανειοδότηση μεταξύ υπηρεσιών και προϊόντων του Υπόχρεου Παροχέα,
	3. Χρήση προσωπικού και άλλων λειτουργικών στοιχείων κόστους μεταξύ υπηρεσιών ή και προϊόντων του Υπόχρεου Παροχέα,
	4. Χρήση οικονομικών πόρων μεταξύ υπηρεσιών ή και προϊόντων του Υπόχρεου Παροχέα.
	«Μικτό Κόστος Αντικατάστασης (Gross Replacement Cost)» σημαίνει το τρέχον κόστος αντικατάστασης ενός στοιχείου πάγιου ενεργητικού, με αντίστοιχο ή ισοδύναμο στοιχείο πάγιου ενεργητικού, το οποίο διαθέτει παρόμοια ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά, χωρίς να αφαιρείται οποιαδήποτε απόσβεση για το στοιχείο πάγιου ενεργητικού.
N.24(I)/2022	«Νόμος» σημαίνει τον περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Νόμο του 2022, ως ισχύει.
	«Οικονομική Αξία (Economic Value)» σημαίνει το όφελος που προκύπτει από την χρήση του στοιχείου πάγιου ενεργητικού.
	«Οικονομικό έτος» σημαίνει τη δωδεκάμηνη περίοδο από 1 ^η Ιανουαρίου μέχρι 31 ^η Δεκεμβρίου για την οποία ετοιμάζονται οι οικονομικές καταστάσεις. Οι ελεγμένες καταστάσεις για το οικονομικό έτος x-1 υποβάλλονται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία εντός συγκεκριμένης προθεσμίας εντός του οικονομικού έτους x το οποίο έπεται του οικονομικού έτους x-1
	«Πλήρως κατανεμημένο κόστος (Fully Distributed Cost, FDC)» σημαίνει τη λογιστική μέθοδο κατανομής του κόστους βάσει της οποίας το συνολικό κόστος ενός οργανισμού κατανέμεται πλήρως, άμεσα ή έμμεσα σε όλα τα προϊόντα ή /και υπηρεσίες του οργανισμού
	«Προϋπολογιστικά στοιχεία» σημαίνει τα στοιχεία ή και αποτελέσματα του κοστολογικού συστήματος του Παροχέα που βασίζονται σε εκτιμήσεις του κόστους και όγκου, οι οποίες είναι τεκμηριωμένες με συγκεκριμένες, κοινά αποδεκτές πρακτικές, μεθοδολογίες και

	διαδικασίες. Τα στοιχεία που αφορούν το οικονομικό έτος x υποβάλλονται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία εντός συγκεκριμένης προθεσμίας εντός του οικονομικού έτους x
	«Σημαντική Ισχύς στην Αγορά», σημαίνει τη θέση μιας επιχείρησης στην αγορά, εφόσον είτε ατομικά είτε σε συνεργασία με άλλες επιχειρήσεις, αυτή βρίσκεται σε θέση οικονομικής ισχύος, ευθυγραμμισμένη με τον ορισμό της δεσπόζουσας θέσης κατά το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που της επιτρέπει να συμπεριφέρεται σε σημαντικό βαθμό ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές, τους πελάτες και εν τέλει τους καταναλωτές.
N. 24(Ι)/2022	«Σχετική Αγορά» σημαίνει την αγορά προϊόντων ή και υπηρεσιών, όπως καθορίζεται από τον Επίτροπο, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Νόμου. Η σχετική αγορά προϊόντων/ υπηρεσιών περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που είναι επαρκώς εναλλάξιμα ή υποκατάστατα, όχι μόνο σε ό,τι αφορά τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά τους, βάσει των οποίων είναι ιδιαίτερα κατάλληλα για την ικανοποίηση των διαρκών αναγκών των καταναλωτών, τις τιμές τους ή την επιδιωκόμενη χρήση τους αλλά και τις συνθήκες του ανταγωνισμού ή και τη διάρθρωση της προσφοράς και της ζήτησης στην εν λόγω αγορά. Προϊόντα ή υπηρεσίες που είναι σε μικρό μόνο ή σχετικό βαθμό εναλλάξιμα μεταξύ τους δεν αποτελούν μέρος της ίδιας σχετικής αγοράς.
	«Τρέχον κόστος (Current Cost Accounting, CCA)» σημαίνει τη μεθοδολογία αποτίμησης του κόστους στοιχείου ενεργητικού με βάση την τρέχουσα αξία ισοδύναμων στοιχείων ενεργητικού, η οποία μπορεί να υπολογίζεται είτε (α) βάσει του κόστους αντικατάστασης του στοιχείου ενεργητικού που αποτιμάται από άλλο στοιχείο ενεργητικού με παρόμοια χαρακτηριστικά και παλαιότητα είτε (β) βάσει της ανακτήσιμης αξίας του εν λόγω στοιχείου ενεργητικού, δηλαδή την υψηλότερη οικονομική αξία που είναι πιθανόν να παράγει το εν λόγω στοιχείο ενεργητικού ή την καθαρή πραγματοποιήσιμη αξία του εάν επωλετο είτε (γ) βάσει της καθαρής σημερινής αξίας μελλοντικών χρηματικών ροών από το εν λόγω στοιχείο ενεργητικού.
N. 24(Ι)/2022	«Υπόχρεος Παροχέας» σημαίνει τον Φορέα Εκμετάλλευσης στον οποίο έχουν επιβληθεί ρυθμιστικές υποχρεώσεις από τον Επίτροπο Επικοινωνιών στα πλαίσια εφαρμογής των προνοιών των άρθρων του Νόμου, καθώς και στις περιπτώσεις όπου ο Επίτροπος απαιτήσει την εφαρμογή της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης για λόγους προστασίας των δικαιωμάτων των τελικών χρηστών, ή για λόγους προστασίας και εισαγωγής αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην παροχή δικτύων και υπηρεσιών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου.
N. 24(Ι)/2022	(2) Οποιοδήποτε άλλοι όροι χρησιμοποιούνται στην παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση και οι οποίοι δεν ορίζονται διαφορετικά σε αυτήν, θα έχουν την έννοια που αποδίδει στους όρους αυτούς ο Νόμος.
	ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ - ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΧΡΕΟΥ ΠΑΡΟΧΕΑ
Κοινοποίηση Στοιχείων για Οικονομικές Καταστάσεις Υπόχρεου Παροχέα	5. Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει υποχρέωση να κοινοποιεί σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα που αναφέρονται στην παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση, τις ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις από ανεξάρτητους εγκεκριμένους ελεγκτικούς οίκους για το οικονομικό έτος Χ-1
Ελεγμένοι Χωριστοί Λογαριασμοί	6. (1) Ο Υπόχρεος Παροχέας, έχει υποχρέωση να κοινοποιεί σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα που αναφέρονται στην παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση, τους ελεγμένους χωριστούς λογαριασμούς από ανεξάρτητους εγκεκριμένους ελεγκτικούς οίκους για το οικονομικό έτος Χ-1.
	(2) Οι χωριστοί λογαριασμοί ετοιμάζονται βάσει της λογιστικής μεθόδου του πλήρως κατανεμημένου κόστους (FDC) σε τρέχον κόστος και εμπεριέχουν χωριστούς λογαριασμούς για Υπηρεσίες ή και προϊόντα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών του Υπόχρεου Παροχέα, σύμφωνα με τις πιο κάτω περιπτώσεις όπου ο παροχέας έχει οριστεί ως κατέχων Σημαντική Ισχύς στη σχετική Αγορά Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών σύμφωνα με τα όσα προνοούνται στα άρθρα 16-24 του Νόμου και την περί της Εξέτασης Αγορών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Ρυθμιστική Απόφαση, και:

N. 24(Ι)/2022 Κ.Δ.Π 234/2024	(γ) στον παροχέα έχουν επιβληθεί υποχρεώσεις λογιστικού διαχωρισμού σύμφωνα με το άρθρο 20 του Νόμου και την περί της Εξέτασης Αγορών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Ρυθμιστική Απόφαση,
	(3) Οι χωριστοί λογαριασμοί περιλαμβάνουν τις ακόλουθες καταστάσεις και εκθέσεις:
	(α) κατάσταση αποτελεσμάτων,
	(β) ισολογισμό,
	(γ) κατάσταση απασχολούμενου κεφαλαίου,
	(δ) επιπρόσθετες χρηματοοικονομικές πληροφορίες,
	(ε) πίνακα με τις μεταβιβαστικές πληρωμές, στον οποίο να περιλαμβάνεται το μοναδιαίο τέλος, ο συνολικός όγκος και κόστος της κάθε υπηρεσίας καθώς επίσης και σύγκριση με το τέλος της αντίστοιχης λιανικής υπηρεσίας,
	(στ) έκθεση συμφιλίωσης μεταξύ των ελεγμένων χωριστών λογαριασμών και των ελεγμένων οικονομικών καταστάσεων,
	(ζ) περιγραφή των παρεχόμενων υπηρεσιών και των χωριστών λογαριασμών.
	(4) Ο Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να συντάσσει και να θέτει στη διάθεση του Επιτρόπου, χωριστούς λογαριασμούς ως προς τα έσοδα και το κόστος της παροχής προϊόντων ή και υπηρεσιών τους. Στόχος είναι η διασφάλιση της διαφάνειας και της μη διάκρισης καθώς και η αποτροπή του ενδεχομένου διεισδότησης ή και ληστρικής τιμολόγησης.
	(5) Ο Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να καταρτίζει και να θέτει στη διάθεση του Επιτρόπου χωριστούς λογαριασμούς και τις σχετικές πληροφορίες για κάθε αγορά, υπηρεσία ή και προϊόν όπως αυτά παρουσιάζονται στο Παράρτημα Ι της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης.
	(6) Οι χωριστοί λογαριασμοί πρέπει να παρουσιάζουν κατά τρόπο σαφή και επαρκώς αναλυτικά όλες τις μεταβιβαστικές πληρωμές και εσωτερικές χρεώσεις μεταξύ υπηρεσιών ή και προϊόντων, (χονδρικών ή λιανικών) ώστε να διασφαλίζεται η αρχή της μη διάκρισης. Προϊόντα ή και υπηρεσίες που παρέχονται εσωτερικά, ή προς άλλο νομικό πρόσωπο που ελέγχεται από αυτόν ή συνδέεται μαζί του με ιδιοκτησιακή σχέση, πρέπει να τιμολογούνται σύμφωνα με τους ίδιους όρους. Οι όροι τιμολόγησης πρέπει να είναι διαφανείς και ίσοι με εκείνους που εφαρμόζονται στις αντίστοιχες υπηρεσίες που παρέχονται σε άλλους οργανισμούς.
	(7) Οι χωριστοί λογαριασμοί πρέπει να συνοδεύονται από συνοπτικό πίνακα περιγραφής της μεθόδου κατανομής του λειτουργικού κόστους και απασχολούμενου κεφαλαίου ως αναφέρονται πιο πάνω, στις υπηρεσίες ή και προϊόντα στα οποία έχει επιβληθεί υποχρέωση λογιστικού διαχωρισμού, και τον τρόπο με τον οποίο κάθε κατηγορία κόστους ή κεφαλαίου επιμερίζεται σε αυτά.
	(8) Σε περίπτωση κατά την οποία Υπόχρεος Παροχέας οριστεί και ως Καθολικός Παροχέας και εφαρμοστεί ο μηχανισμός αποζημίωσης καθώς και στην περίπτωση που Υπόχρεος Παροχέας λάβει για οποιοδήποτε λόγο χορηγία, τότε, στα συστήματα λογιστικού διαχωρισμού πρέπει να περιλαμβάνονται ως έσοδα οι χορηγίες και αποζημιώσεις.
	(9) Οι υποχρεώσεις κατάρτισης και δημοσίευσης χωριστών λογαριασμών και πληροφοριών ενδέχεται να απαιτούν την κατάρτιση και την αποκάλυψη πληροφοριών για υπηρεσίες ή και προϊόντα στα οποία ο Υπόχρεος Παροχέας δεν έχει σημαντική ισχύ.
	(10) Οι χωριστοί λογαριασμοί υποβάλλονται σε λογιστικό έλεγχο και έγκριση από ανεξάρτητους ελεγκτές, άλλους από αυτούς που τους έχουν ετοιμάσει, με φροντίδα και δαπάνη του ενδιαφερόμενου Υπόχρεου Παροχέα, πριν από την υποβολή τους στον Επίτροπο.
Πρόσθετες Χρηματοοικονομικές	(11) Ο Υπόχρεος Παροχέας, οφείλει να συνοδεύει τους χωριστούς λογαριασμούς και πληροφορίες με τις εξής πρόσθετες χρηματοοικονομικές πληροφορίες:

Πληροφορίες για Χωριστούς Λογαριασμούς Υπόχρεου Παροχέα	
	(α) Για σκοπούς συνέπειας και ακεραιότητας των στοιχείων, οι χωριστοί λογαριασμοί πρέπει να ενοποιούνται σε ενιαία κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως και σε συνολικό ισολογισμό του Υπόχρεου Παροχέα. Απαιτείται επίσης συμφιλίωση των χωριστών λογαριασμών με τις ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις του Υπόχρεου Παροχέα. Η συμφιλίωση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα στοιχεία, όπου αυτά έχουν εφαρμογή:
	(ι) Έκθεση συμφιλίωσης του κέρδους/ζημιάς του Υπόχρεου Παροχέα με βάση το ιστορικό κόστος (HCA) πριν τη φορολογία με το κέρδος/ζημιά με βάση το τρέχον κόστος (CCA) πριν τη φορολογία ανά προϊόν ή και υπηρεσία,
	(ιι) Έκθεση συμφιλίωσης του κόστους απασχολούμενου κεφαλαίου από ιστορικό κόστος σε τρέχον κόστος ανά προϊόν ή και υπηρεσία,
	(ιιι) Έκθεση συμφιλίωσης μεταξύ του κόστους των μεταβιβαστικών πληρωμών από LRIC σε FDC, και
	(β) περιγραφή της χρησιμοποιούμενης μεθόδου κοστολόγησης ανά προϊόν ή και υπηρεσία
	(γ) τη χρησιμοποιούμενη βάση κόστους (π.χ. τρέχον ή ιστορικό κόστος) ανά προϊόν ή και υπηρεσία,
	(δ) την ανάλυση και αιτιολόγηση του άμεσου κόστους και τα κριτήρια κατανομής του έμμεσου ή μη κατανεμημένου κόστους ανά προϊόν ή και υπηρεσία,
	(ε) το βαθμό στον οποίο η κατανομή του κόστους στηρίζεται σε τεχνικές δειγματοληψίας,
	(στ) τις λογιστικές συμβάσεις που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του κόστους που μπορούν να καλύπτουν, μεταξύ άλλων, το χρονοδιάγραμμα απόσβεσης μεγάλων κατηγοριών παγίων στοιχείων ενεργητικού (π.χ. οικόπεδα, κτίρια, εξοπλισμός, κ.λπ.) και την αντιμετώπιση, από πλευράς εσόδων έναντι κόστους κεφαλαίου, άλλων μεγάλων στοιχείων δαπάνης (π.χ. λογισμικό και συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, έρευνα και ανάπτυξη, ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, άμεσες και έμμεσες κατασκευές, επισκευές και συντήρηση, χρηματοπιστωτικά τέλη, κ.λπ.),
	(ζ) τον υπολογισμό του μέσου σταθμισμένου κόστους κεφαλαίου,
	(η) Έκθεση λογιστικού ελέγχου Χωριστών Λογαριασμών,
	(θ) δήλωση συμμόρφωσης προς τις ρυθμιστικές υποχρεώσεις,
	(ι) οποιοιδήποτε λοιποί πίνακες συμπληρωματικών στοιχείων.
Βασικές Απαιτήσεις Κοστολογικών Μοντέλων Υπόχρεου Παροχέα	7. (1) Οι Υπόχρεοι Παροχείς οφείλουν να αναπτύξουν κοστολογικό σύστημα βασισμένο στις Αρχές της Αποτελεσματικότητας, της Μη Διάκρισης, της Διαφάνειας, της Αντικειμενικότητας, της Σημαντικότητας και της Κατανομής του Κόστους και Εσόδου. (2) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει υποχρέωση να διασφαλίζει ότι το κοστολογικό του σύστημα βασίζεται σε μια δέσμη κανόνων, οι οποίοι υποστηρίζουν τον καταμερισμό του κόστους, εισοδημάτων και κεφαλαιουχικών δαπανών σε δραστηριότητες, προϊόντα και υπηρεσίες. Επιπλέον, όλα τα υποσυστήματα, διαδικασίες και πρωτόκολλα του κοστολογικού συστήματος πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να κρατούν ιστορικά στοιχεία και πληροφορίες έτσι ώστε να είναι διαθέσιμες λεπτομερείς εκθέσεις και αναφορές για τα εισοδήματα, το κόστος, τα περιουσιακά στοιχεία και τις κεφαλαιουχικές δαπάνες του Υπόχρεου Παροχέα.
	(3) Ο Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να διακρίνει σαφώς ανάμεσα σε λιανικές και χονδρικές τιμές. Στην κοστολόγηση των χονδρικών υπηρεσιών ή και προϊόντων θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων:

	(α) η εξοικονόμηση του κόστους εμπορικής προώθησης και άλλων συναφών στοιχείων κόστους, τα οποία συνδέονται μόνο με τις λιανικές πωλήσεις και τα οποία οφείλουν να καταλογίζονται μόνον στις λιανικές τιμές και να μην επιβαρύνουν τις χονδρικές τιμές,
	(β) κάθε ουσιώδης αντικειμενική εξοικονόμηση κόστους που προκύπτει ή οφείλει να προκύπτει, με βάση την αρχή της αποδοτικότητας, λαμβάνοντας υπόψη τον όγκο, τις κατηγορίες, την κατανομή, τη διάρθρωση, και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των υπηρεσιών ή προϊόντων που παρέχονται σε αδειοδοτημένους παροχείς.
Μέθοδος Υπολογισμού του Κόστους	(4) Ο υπολογισμός του κόστους από τον Υπόχρεο Παροχέα γίνεται με βάση:
	(α) τις Αρχές καταμερισμού κόστους, κεφαλαιουχικών δαπανών και εισοδημάτων,
	(β) τις Βασικές απαιτήσεις κοστολογικού συστήματος, και
	(γ) τη Μεθοδολογία Υπολογισμού μεσοσταθμικού κόστους κεφαλαίου.
Αρχές Καταμερισμού του κόστους, των κεφαλαιουχικών δαπανών και εισοδημάτων	(5) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει υποχρέωση να διασφαλίζει ότι το κοστολογικό σύστημα έχει τη δυνατότητα καταμερισμού του κόστους σε αδεσμοποίητα στοιχεία δικτύου με απώτερο σκοπό τον καθορισμό του κόστους αδεσμοποίητων προϊόντων και υπηρεσιών. Η μεθοδολογία καταμερισμού του κόστους βασίζεται:
	(α) στην Αρχή της αιτιότητας του κόστους (Cost Causality Principle),
	(β) στην Κοστολόγηση ανά δραστηριότητα (Activity Based Costing - ABC), και
	(γ) στις Γενικές αρχές και διαδικασία καταμερισμού κόστους.
Αρχή της αιτιότητας του κόστους	(6) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει υποχρέωση να διασφαλίζει ότι η Αρχή της Αιτιότητας του Κόστους (Cost Causality Principle) που εφαρμόζει βασίζεται στα πιο κάτω στοιχεία:
	(α) Ο υπολογισμός του κόστους έχει ως βάση τις αρχές της αιτιότητας του κόστους, της αντικειμενικότητας, της συνέπειας, της αποδοτικότητας και της διαφάνειας.
	(β) Η αρχή της αιτιότητας του κόστους ορίζει ότι το κόστος καταμερίζεται άμεσα ή έμμεσα στις υπηρεσίες και προϊόντα, τα οποία προκαλούν κόστος ή και δημιουργούν εισόδημα. Ο καταμερισμός γίνεται ως ακολούθως:
	(i) εξέταση και τεκμηρίωση της σχέσης του κάθε στοιχείου κόστους, κεφαλαιουχικής δαπάνης και εισοδήματος
	(ii) καθορισμός και ποσοτικοποίηση της κλειδας καταμερισμού που προκάλεσε τη δημιουργία του εν λόγω στοιχείου κόστους, της κεφαλαιουχικής δαπάνης και του εισοδήματος
	(iii) χρήση της κάθε κλειδας για καταμερισμό του κάθε στοιχείου κόστους, της κεφαλαιουχικής δαπάνης και του εισοδήματος ξεχωριστά σε κάθε δραστηριότητα, σε κάθε στοιχείο δικτύου, υπηρεσία ή προϊόν
	(γ) Ο καταμερισμός των εισοδημάτων οφείλει να γίνεται σε μεγάλο βαθμό άμεσα σε κάθε υπηρεσία ή προϊόν και όχι έμμεσα
Κοστολόγηση ανά δραστηριότητα (Activity Based Costing – ABC)	(7) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει υποχρέωση να διασφαλίζει ότι ο καταμερισμός του κόστους βασίζεται στη μεθοδολογία ABC, κατά την οποία δημιουργούνται αιτιολογημένες σχέσεις μεταξύ του κόστους και των υπηρεσιών ή και προϊόντων έτσι ώστε κάθε υπηρεσία ή προϊόν που καταναλώνει ενδογενείς ή εξωγενείς πόρους του Υπόχρεου Παροχέα να της καταμερίζεται και το ανάλογο κόστος. Οι οδηγοί κόστους που απορρέουν από την εν λόγω μεθοδολογία οφείλουν να είναι ανιχνεύσιμοι και να αποτυπώνουν μια καθαρή σχέση μεταξύ αιτίας και αποτελέσματος, αναφορικά με το κόστος των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων.
Γενικές αρχές καταμερισμού κόστους	(8) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει υποχρέωση να διασφαλίζει ότι κατά τη διαδικασία καταμερισμού του κόστους εφαρμόζονται οι πιο κάτω γενικές αρχές:
	(α) το κόστος πρέπει να καταλογίζεται στις υπηρεσίες εκείνες και στα προϊόντα που προκαλούν την αύξηση του εν λόγω κόστους,

	(β) Η κατανομή του κόστους επιτρέπεται να γίνεται με εναλλακτικές μεθόδους, εάν η διαφορά ως προς το αποτέλεσμα που προκύπτει δεν είναι ουσιώδης,
	(γ) Η κατανομή του κόστους πρέπει να γίνεται με αντικειμενικά κριτήρια, χωρίς εσκεμμένη αλλοίωση του κόστους μίας υπηρεσίας προς όφελος κάποιας άλλης.
Διαδικασία καταμερισμού κόστους	(9) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει υποχρέωση να διασφαλίζει ότι η Διαδικασία Καταμερισμού του κόστους λαμβάνει υπόψη τα πιο κάτω:
	(α) Τα στοιχεία, τα δεδομένα και τις πληροφορίες βάσει των οποίων γίνεται η αποτύπωση του κόστους, τα οποία οφείλουν να περιέχουν μεγάλο βαθμό λεπτομέρειας, έτσι ώστε να υπάρχει δυνατότητα καταμερισμού του σχετικού κόστους με τον καλύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο,
	(β) Ο καταμερισμός του κόστους οφείλει να βασίζεται τόσο στην αρχή της αναλογικότητας όσο και την αρχή της σημαντικότητας,
	(γ) Τα στοιχεία κόστους του Υπόχρεου Παροχέα οφείλουν να εκπηγάζουν από μία ολοκληρωμένη και πλήρη βάση κόστους, η οποία περιέχει το συνολικό κόστος που υφίσταται ο Υπόχρεος Παροχέας σε όλες ανεξαρτήτως τις αγορές, στις οποίες δραστηριοποιείται,
	(δ) Τα στοιχεία κόστους που περιέχονται στα κοστολογικά συστήματα του Υπόχρεου Παροχέα οφείλουν να κατηγοριοποιούνται σε λειτουργικό κόστος και κεφαλαιουχικό κόστος,
	(10) Ο Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να καταγράφει με τρόπο αναλυτικό, να παρουσιάζει με διαφάνεια και να δημοσιεύει τις μεθοδολογίες καταμερισμού του κόστους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Επιτρόπου. Ο Υπόχρεος Παροχέας δύναται να χρησιμοποιεί μεθοδολογίες καταμέτρησης και δειγματοληψίας για την χρήση των πόρων του δικτύου, για κάθε δραστηριότητα του προσωπικού ή για κάθε μηχανολογική πληροφορία και διαδικασία, η οποία κατανέμεται σε προϊόν ή και υπηρεσία, με απώτερο σκοπό τη θεμελίωση αρχών καταμερισμού του κόστους που να συνάδουν με τις αρχές της αιτιότητας, της αντικειμενικότητας και της διαφάνειας καθώς επίσης να οδηγούν στην προώθηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού, και στην ελαχιστοποίηση του κόστους, στην εφαρμογή της αρχής της αμοιβαιότητας, στην πρακτικότητα και την αποφυγή δημιουργίας τυχόν ωφελημάτων ή και πλεονεκτημάτων για τον Υπόχρεο Παροχέα.
	(11) Οι προαναφερθείσες μεθοδολογίες καταμερισμού του κόστους ισχύουν τόσο για το λειτουργικό κόστος όσο και για τις κεφαλαιουχικές δαπάνες (συμπεριλαμβανομένων και των αποσβέσεων).
N. 24(Ι)/2022	(12) Ο Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να καταλογίζει χωριστά, στο βαθμό που αυτό είναι εύλογα δυνατό, το κόστος που αντιστοιχεί σε προϊόντα ή και υπηρεσίες που είναι ουσιωδώς διαφορετικές ως προς την ρύθμισή τους από τον Νόμο και τις δυνάμει αυτού εκδιδόμενες Ρυθμιστικές Αποφάσεις.
	(13) Οι αρχές κατανομής του κόστους δεν πρέπει να αλλάζουν, κατά κανόνα, από έτος σε έτος, χωρίς αντικειμενική αιτιολόγηση, και οι τυχόν αλλαγές πρέπει να περιγράφονται και να εφαρμόζονται αναδρομικά στα προηγούμενα έτη, εάν αυτό επηρεάζει ουσιωδώς το τελικό αποτέλεσμα του συγκεκριμένου υπολογισμού.
	(14) Η κατανομή του κόστους πρέπει να γίνεται με διαφανή, αναλυτικό, ελέγξιμο και επαληθεύσιμο τρόπο.
Κόστος Κεφαλαίου	(15) (α) Το κόστος κεφαλαίου του Υπόχρεου Παροχέα οφείλει να αντικατοπτρίζει το ευκαιριακό κόστος των κεφαλαίων, τα οποία είναι επενδυμένα σε στοιχεία δικτύου και άλλα σχετικά στοιχεία ενεργητικού, το οποίο περιλαμβάνει ένα λογικό περιθώριο κέρδους.
	(β) Ο υπολογισμός του κόστους κεφαλαίου γίνεται σύμφωνα με τις αρχές και παραμέτρους που καθορίζονται από:
ΕΕ (C375/2019)	(i) την Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 6ης Νοεμβρίου 2019 σχετικά με τον υπολογισμό του κόστους κεφαλαίου για παραδοσιακές υποδομές στο πλαίσιο της

	επανεξέτασης των εθνικών κοινοποιήσεων στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην ΕΕ (C375/2019) και
	(ii) τις κατευθυντήριες γραμμές του BEREC (Body of European Regulators for Electronic Communications) όπως εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται για τον υπολογισμό των παραμέτρων του WACC, σύμφωνα με την Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 6ης Νοεμβρίου 2019
	(γ) Το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου (WACC) υπολογίζεται βάσει της ακόλουθης σχέσης:
	$WACC = \frac{Re * E}{(D + E)} + \frac{Rd * D}{(D + E)}$
	Όπου Re = κόστος ιδίων κεφαλαίων, Rd = κόστος Δανεισμού, E = συνολική αξία των ιδίων κεφαλαίων, και D = συνολική αξία των ξένων κεφαλαίων
	(δ) Λαμβάνοντας υπόψη την φορολογία, τότε το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου πριν από τη φορολογία υπολογίζεται ως ακολούθως:
	$WACC \text{ before TAX} = \frac{Re}{1 - te} * \frac{E}{(D + E)} + Rd * \frac{D}{(D + E)}$
	Όπου te = φορολογικός συντελεστής.
	(ε) Ο καθορισμός του κόστους των ιδίων κεφαλαίων βασίζεται στην πιο κάτω σχέση: $Re = Rf + \beta e * Pm$ Όπου Rf = Απόδοση μηδενικού κινδύνου (Risk Free Rate) βe = συντελεστής βήτα (Beta Factor) Pm = Ανταμοιβή Κινδύνου Αγοράς (Market Risk Premium)
	(στ) Το κόστος κεφαλαίου του Υπόχρεου Παροχέα οφείλει να υπολογίζεται βάσει της αρχής της διαφάνειας.
	(ζ) Ο Υπόχρεος Παροχέας δύναται να χρησιμοποιήσει διαφορετική εκτίμηση κινδύνου σε κάθε ξεχωριστή Σχετική Αγορά Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών στην οποία δραστηριοποιείται, εφόσον υπάρχει εύλογη αιτία και τεκμηρίωση.
	(16) Προϊόντα ή υπηρεσίες που παρέχονται εσωτερικά, από μία από τις αγορές που έχουν καθοριστεί από τον Επίτροπο, ανάλογα με την περίπτωση, προς προϊόντα ή υπηρεσίες άλλης σχετικής αγοράς, πρέπει να κοστολογούνται σύμφωνα με το άρθρο 15 της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης, με όρους διαφανείς και ίσους με εκείνους που εφαρμόζονται στα αντίστοιχα προϊόντα ή και υπηρεσίες που παρέχονται σε άλλους Οργανισμούς (Αρχή της μη Διάκρισης).
Κοστολογικό σύστημα Υπόχρεου Παροχέα βάσει FDC	8.(1) Ο καταμερισμός του κόστους σε συστήματα που ακολουθούν τη μεθοδολογία του πλήρως κατανεμημένου κόστους (FDC) γίνεται ως ακολούθως:
	Άμεσο Κόστος: Αποτελεί το κόστος, το οποίο μπορεί να αποδοθεί άμεσα και αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή και προϊόν και το οποίο καταλογίζεται σε αυτό.
	Έμμεσο Κόστος: Αποτελεί το κόστος που δεν είναι άμεσο και δεν μπορεί να αποδοθεί αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή και προϊόν και που καταμερίζεται βάσει εσωτερικού οδηγού κόστους, ο οποίος αντικατοπτρίζει μια άμεση ή έμμεση σχέση μεταξύ του κόστους και της υπηρεσίας ή του προϊόντος. Ο εσωτερικός οδηγός κόστους οφείλει να

	είναι εύλογος, διαφανής και αντικειμενικός, χωρίς να ευνοεί τον Υπόχρεο Παροχέα έναντι των πιθανών ανταγωνιστών του και χωρίς να στρεβλώνει τα αποτελέσματα του κοστολογικού συστήματος.
	Διαδοχικός καταμερισμός του κόστους: Το κόστος δύναται να καταμεριστεί σε υπηρεσίες και προϊόντα όπου υπάρχει δυνατότητα άμεσου καταμερισμού. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει άμεση σχέση με προϊόντα και υπηρεσίες τότε ο καταμερισμός γίνεται σε δεξαμενές κόστους. Τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες περιλαμβάνουν όλα τα λιανικά και χονδρικά προϊόντα και υπηρεσίες.
	(2) Ο καταμερισμός του κόστους σε δεξαμενές κόστους γίνεται διαδοχικά σε τρεις μεγάλες κατηγορίες.
	Η πρώτη κατηγορία δεξαμενών κόστους αφορά τις συνιστώσες που σχετίζονται με το δίκτυο, όπως μεταξύ άλλων, μεταγωγικό και διαβιβαστικό δίκτυο.
	Η δεύτερη κατηγορία δεξαμενών κόστους αφορά τις συνιστώσες που αναφέρονται σε σχετικές δραστηριότητες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την παροχή των υπηρεσιών και προϊόντων σε λιανικό και χονδρικό επίπεδο, όπως μεταξύ άλλων, την τιμολόγηση, τη συντήρηση, την υποστήριξη και την εξυπηρέτηση των πελατών.
	Η τελευταία κατηγορία δεξαμενών κόστους, αφορά τις συνιστώσες που αναφέρονται σε άλλες δραστηριότητες, οι οποίες δεν σχετίζονται με την παροχή των υπηρεσιών και προϊόντων, αλλά είναι σημαντικές για τη λειτουργία του Υπόχρεου Παροχέα, όπως μεταξύ άλλων, τον στρατηγικό σχεδιασμό, τα έξοδα χρηματοδότησης, το ανθρώπινο δυναμικό που δεν συμπεριλαμβάνεται στις δυο πρώτες κατηγορίες δεξαμενών κόστους.
Διαδικασία Κοστολόγησης βάσει του Πλήρους Κατανεμημένου Κόστους (FDC)	(3) Κατά το πρώτο στάδιο της εν λόγω διαδικασίας, καταμερίζονται όπου είναι εφικτό, με τη βοήθεια των κατάλληλων οδηγών κόστους, οι δεξαμενές κόστους των άλλων δραστηριοτήτων στις δεξαμενές κόστους των σχετικών δραστηριοτήτων και του δικτύου, καθώς επίσης και στα τελικά προϊόντα και υπηρεσίες. Στο δεύτερο στάδιο καταμερίζονται, όπου είναι εφικτό, οι δεξαμενές κόστους των σχετικών δραστηριοτήτων στα τελικά προϊόντα και υπηρεσίες. Στην επόμενη φάση, διαμοιράζονται οι δεξαμενές κόστους του δικτύου στα προϊόντα και υπηρεσίες. Το τελικό στάδιο της εν λόγω διαδικασίας, αφορά την ομαδοποίηση των προϊόντων και υπηρεσιών σε αγορές, όπως αυτές έχουν οριστεί για σκοπούς του λογιστικού διαχωρισμού.
	(4) Ο καταμερισμός των εισοδημάτων γίνεται ως ακολούθως:
	Εισόδημα το οποίο μπορεί να αποδοθεί άμεσα και αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή και προϊόν και στο οποίο καταλογίζεται αυτό
	Εισόδημα το οποίο δεν μπορεί να αποδοθεί αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή και προϊόν, το οποίο καταμερίζεται βάσει συγκεκριμένης κλειδας, που αντικατοπτρίζει μια άμεση ή έμμεση σχέση μεταξύ του εισοδήματος και της υπηρεσίας ή προϊόντος. Η κλειδα καταμερισμού οφείλει να είναι εύλογη, διαφανής και αντικειμενική χωρίς να ευνοεί τον Υπόχρεο Παροχέα έναντι των πιθανών ανταγωνιστών του και χωρίς να στρεβλώνει οποιαδήποτε κερδοφορία της υπηρεσίας ή προϊόντος.
Μεθοδολογία Κοστολόγησης βάσει του τρέχοντος κόστους (Current Cost Accounting)	9.(1) Η μεθοδολογία κοστολόγησης, βάσει του τρέχοντος κόστους, αξιολογεί τη χρηματοοικονομική απόδοση του Υπόχρεου Παροχέα λαμβάνοντας υπόψη το κόστος, το οποίο θα επωμιστεί ένας νεοεισερχόμενος ανταγωνιστής στην αγορά που θα προσφέρει υπηρεσίες σε τιμές που επιτρέπουν την ανάκτηση του τρέχοντος κόστους.
	(2) Οι μεθοδολογίες κοστολόγησης, οι οποίες εφαρμόζονται από τον Υπόχρεο Παροχέα στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10, οφείλουν να βασίζονται σε τέτοια κριτήρια, τα οποία πρέπει να είναι δημόσια γνωστά και κατανοητά, να είναι συγκρίσιμα μεταξύ τους και να συνάδουν με την αρχή της συνέπειας από έτος σε έτος. Τα εν λόγω κριτήρια οφείλουν να περιγράφουν τις συγκεκριμένες μεθοδολογίες κοστολόγησης και να δημοσιεύονται.
	(3) Η μεθοδολογία κοστολόγησης βάσει του τρέχοντος κόστους, οφείλει να αντικατοπτρίζει την αξία των στοιχείων ενεργητικού λαμβάνοντας υπόψη ως κριτήριο την

	<p>τρέχουσα τιμή αντικατάστασης. Σε περιπτώσεις όπου η εν λόγω μεθοδολογία κοστολόγησης, καταλήγει σε αποτελέσματα τα οποία είναι απροσδόκητα και έχουν μεγάλη διακύμανση σε σχέση με τα αποτελέσματα άλλης μεθοδολογίας κοστολόγησης, καθώς επίσης δυνατόν να επιδρούν κατά τρόπο δυσανάλογο στον καθορισμό των τελών, τότε ο Επίτροπος δύναται να μην λαμβάνει υπόψη τα εν λόγω κόσθη στον καθορισμό των τελών.</p> <p>(4) Η μεθοδολογία κοστολόγησης για τα πάγια στοιχεία δικτύου οφείλει να συνάδει με αρχές όπως είναι, το Μικτό Κόστος Αντικατάστασης (Gross Replacement Cost) ή και το Καθαρό Κόστος Αντικατάστασης (Net Replacement Cost) ή και την Αξία Ανάκτησης (Deprival Value) ή και την Οικονομική Αξία (Economic Value).</p> <p>(5) Η διατήρηση της κεφαλαιουχικής βάσης του Υπόχρεου Παροχέα, οφείλει να συνάδει με τη συνέχιση της λειτουργικότητάς του, έτσι ώστε να υπάρχει ικανοποιητική παραγωγική χωρητικότητα τόσο στην αρχή της περιόδου όσο και στο τέλος της.</p> <p>(6) Η αποτίμηση της μικτής λογιστικής αξίας του παγίου ενεργητικού, λαμβάνει υπόψη τυχόν διαφοροποιήσεις στην αξία και στο τεχνολογικό επίπεδο των συγκεκριμένων στοιχείων. Η μεθοδολογία που λαμβάνει υπόψη την αντικατάσταση ενός πεπαλαιωμένου παγίου στοιχείου με ένα νεότερο και τεχνικά αναβαθμισμένο στοιχείο, το οποίο εκ των πραγμάτων δύναται να προσφέρει υπηρεσίες αντίστοιχες ή και μεγαλύτερης αποδοτικότητας και παραγωγικότητας, οφείλει να αποτιμά τα στοιχεία ενεργητικού αντικατοπτρίζοντας στους εν λόγω υπολογισμούς τις τεχνικές διαφορές, οι οποίες διαφοροποιούν το λειτουργικό κόστος και τη χωρητικότητα του παγίου στοιχείου.</p>
<p>Μεθοδολογία κοστολόγησης βάσει του (καθαρού) Μακροπρόθεσμου μεσοσταθμικού αυξητικού κόστους (LR(A)IC)</p>	<p>10. Όπου ο Επίτροπος επιβάλλει μέσα από Αποφάσεις του ως σύστημα μεθόδου κοστολόγησης για τον υπολογισμό του κόστους και των τελών των Υπόχρεων Παροχέων το (Καθαρό) Μακροπρόθεσμο (Μεσοσταθμικό) Αυξητικό Κόστος (LR(A)IC) πρέπει να εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:</p> <p>(1) Ο Υπόχρεος Παροχέας πρέπει να υπολογίζει το αυξητικό κόστος με βάση το πραγματικό κόστος που επωμίζεται ο Υπόχρεος Παροχέας, εκφραζόμενο σε τρέχον κόστος. Κόστος το οποίο δεν προκαλείται από την παροχή της συγκεκριμένης υπηρεσίας, δεν πρέπει να υπολογίζεται.</p> <p>(2) Το κόστος πρέπει να αντικατοπτρίζει τα προϋπολογιστικά κόσθη (βασισμένα στις αρχές του τρέχοντος κόστους) που χρειάζονται για τη δημιουργία και λειτουργία ενός νέου δικτύου. Τα προϋπολογιστικά κόσθη πρέπει να περιλαμβάνουν εκείνα τα κόσθη που θα επωμιστεί ο Υπόχρεος Παροχέας για να ικανοποιήσει τους μελλοντικούς του στόχους,</p> <p>(3) Το σύστημα κοστολόγησης του Υπόχρεου Παροχέα πρέπει να καθιστά δυνατή τη διάκριση μεταξύ Πάγιου Αυξητικού Κόστους (Increment Specific Fixed Costs) και Κοινού Κόστους (Fixed Common and Joint Costs). Το πάγιο αυξητικό κόστος αφορά το κόστος που μπορεί να αποφευχθεί εάν σταματήσει η παραγωγή μιας επιπρόσθετης μονάδας σε μια υπηρεσία. Το Κοινό Κόστος (Common Cost) είναι το κόστος το οποίο δεν μπορεί να αποφευχθεί, εκτός εάν σταματήσει η παραγωγή όλων των παρεχόμενων υπηρεσιών. Η κατανομή της συγκεκριμένης κατηγορίας κόστους στα τελικά προϊόντα ή και υπηρεσίες γίνεται με αναλογική βάση σε σχέση με το σύνολο των εξόδων που έχει ήδη κατανεμηθεί στα προϊόντα ή και υπηρεσίες. Το LR(A)IC περιλαμβάνει κοινό κόστος, ενώ το καθαρό LRIC δεν περιλαμβάνει κοινό κόστος.</p> <p>(4) Η μεθοδολογία LR(A)IC υπολογίζει το κόστος παροχής μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής από έναν αποδοτικό οργανισμό λαμβάνοντας υπόψη τη μελλοντική μακροπρόθεσμη αποτίμηση του κόστους, κατά την οποία όλα τα κόσθη είναι μεταβλητά.</p> <p>(5) Η μεθοδολογία LR(A)IC οφείλει να βασίζεται στην αρχή κοστολόγησης του τρέχοντος κόστους, όπως αυτή περιγράφεται στην ενότητα των βασικών απαιτήσεων του κοστολογικού συστήματος.</p> <p>(6) Ο υπολογισμός του LR(A)IC οφείλει να λαμβάνει υπόψη το κόστος της πιο αποδοτικής τεχνολογίας που είναι σήμερα διαθέσιμη έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι οι νεοεισερχόμενοι παροχείς στην αγορά αγοράζουν από τον Υπόχρεο Παροχέα διευκολύνσεις δικτύου, χωρίς να περιλαμβάνουν οποιεσδήποτε ανεπάρκειες στην</p>

	<p>αποδοτικότητα και παραγωγικότητα.</p> <p>(7) Το κόστος μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής (incremental cost) ορίζεται από τις πιο κάτω αρχές, οι οποίες εφαρμόζονται συμπληρωματικά αναμεταξύ τους και αυτές είναι:</p> <p>I. Το επιπλέον κόστος που χρειάζεται ο Υπόχρεος Παροχέας σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα για να παρέχει μια ολοκληρωμένη υπηρεσία, υπό την προϋπόθεση ότι όλες οι παραγωγικές δραστηριότητες παραμένουν αναλλοίωτες,</p> <p>II. το συνολικό κόστος το οποίο, ο Υπόχρεος Παροχέας θα απέφευγε μακροπρόθεσμα σε περίπτωση που γίνει διακοπή της εν λόγω υπηρεσίας.</p> <p>(8) Ο Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να καθορίσει τις κλειδές καταμερισμού του κόστους που θα ληφθούν υπόψη στον καθορισμό του LR(A)IC, έτσι ώστε να υπάρχει:</p> <p>I. μεγιστοποίηση του επιμερισμού του κόστους στις διάφορες υπηρεσίες,</p> <p>II. πρακτικότητα στην εφαρμογή των κλειδών καταμερισμού και</p> <p>III. αντικειμενική προώθηση της κοστοστρέφειας.</p> <p>(9) Η μεθοδολογία LR(A)IC καθορίζει το επίπεδο του αποδοτικού κόστους που πρέπει να έχει ο Υπόχρεος Παροχέας και μπορεί να υπολογιστεί με δύο (2) διαφορετικές προσεγγίσεις, την Top-Down ή την Bottom-Up. Οι εν λόγω προσεγγίσεις μπορούν να χρησιμοποιηθούν συμπληρωματικά μεταξύ τους έτσι ώστε η προσέγγιση Top-Down να καθορίσει το επίπεδο του αποδοτικού κόστους και η προσέγγιση Bottom-Up να ελέγξει το επίπεδο της αποδοτικότητας του Υπόχρεου Παροχέα. Το αποδοτικό κόστος είναι καθοριστικός παράγοντας στην υλοποίηση οποιουδήποτε μοντέλου ελέγχου περιθωρίου κέρδους.</p> <p>(10) Η προσέγγιση Top-Down λαμβάνει υπόψη ως πρωτεύοντα στοιχεία, τα στοιχεία από τα λογιστικά συστήματα του Υπόχρεου Παροχέα και υπολογίζει το κόστος μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής με εφαρμογή σχέσεων κόστους και όγκου κίνησης και δεδομένων σε διάφορα ιεραρχικά επίπεδα των διαδικασιών και δραστηριοτήτων παραγωγής.</p> <p>(11) Η προσέγγιση Bottom-Up λαμβάνει υπόψη ως πρωτεύοντα στοιχεία τη ζήτηση για υπηρεσίες και προϊόντα και χρησιμοποιεί διάφορους αλγορίθμους έτσι ώστε να οικοδομηθεί ένα αποδοτικό δίκτυο, το οποίο να μπορεί να ικανοποιήσει τη συγκεκριμένη ζήτηση.</p> <p>(12) Το κοινό κόστος είναι το κόστος το οποίο δεν σχετίζεται με την αποκλειστική παροχή μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής και συνδέεται με περισσότερες από μία υπηρεσίες ή και προϊόντα. Οι υπηρεσίες και τα προϊόντα οφείλουν να επωμίζονται ένα λογικό μέρος του κοινού κόστους, βάσει της αρχής της Ισότιμης Αναλογικής Αύξησης (Equal Proportionate Mark-Up).</p> <p>(13) Το κοινό κόστος, βάσει της αρχής της Ισότιμης Αναλογικής Αύξησης, καταμερίζεται στις διάφορες υπηρεσίες και προϊόντα αναλογικά προς το αυξητικό κόστος, το οποίο έχει ήδη καταμεριστεί σε αυτά.</p>
Κοινοποίηση Στοιχείων για κοστολογικά συστήματα Υπόχρεου Παροχέα	<p>11. Οι Υπόχρεοι Παροχείς οφείλουν να κοινοποιούν στον Επίτροπο σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα που αναφέρονται στην παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση τα ακόλουθα:</p> <p>i. Ελεγμένες Οικονομικές Καταστάσεις για το έτος x-1</p> <p>ii. Χωριστούς λογαριασμούς για το έτος x-1</p> <p>iii. Απολογιστικά αποτελέσματα για όλες τις λιανικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν το οικονομικό έτος x-1 βάσει του ιστορικού κόστους και της μεθοδολογίας του πλήρως κατανεμημένου κόστους</p> <p>iv. Απολογιστικά αποτελέσματα για όλες τις χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν το οικονομικό έτος x-1 βάσει του τρέχοντος κόστους και της μεθοδολογίας του Μακροπρόθεσμου μεσοσταθμικού αυξητικού Κόστους ή και</p>

	του Καθαρού Μακροπρόθεσμου μεσοσταθμικού αυξητικού Κόστους, ανάλογα με το τι εφαρμόζεται για κάθε υπηρεσία.
	v. Προϋπολογιστικά αποτελέσματα για όλες τις λιανικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν το οικονομικό έτος x βάσει του ιστορικού κόστους και της μεθοδολογίας του πλήρως καταναμημένου κόστους.
	vi. Προϋπολογιστικά αποτελέσματα για όλες τις χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν το οικονομικό έτος x βάσει του τρέχοντος κόστους και της μεθοδολογίας του Μακροπρόθεσμου μεσοσταθμικού αυξητικού Κόστους ή και του Καθαρού Μακροπρόθεσμου μεσοσταθμικού αυξητικού Κόστους, ανάλογα με το τι εφαρμόζεται για κάθε υπηρεσία.
	vii. Τα πραγματικά στοιχεία όγκου υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και προϊόντων για όλες τις λιανικές και χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν απολογιστικά στοιχεία του οικονομικού έτους x-1 και το μοντέλο πρόβλεψης όγκου υπηρεσιών και προϊόντων ηλεκτρονικών επικοινωνιών για όλες τις λιανικές και χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν προϋπολογιστικά στοιχεία για το οικονομικό έτος x.
	viii. Πίνακα με τις χρησιμοποιηθείσες κλειδες επιμερισμού του κόστους και κλειδες επιμερισμού των εσόδων για τα απολογιστικά στοιχεία του οικονομικού έτους x-1 και τα προϋπολογιστικά στοιχεία του οικονομικού έτους x.
	ix. Πίνακα που περιλαμβάνει τις διαφοροποιήσεις των κλειδών επιμερισμού του κόστους και εσόδων μεταξύ των οικονομικών ετών x, x-1 και x-2.
	x. Στοιχεία που αφορούν τον καθορισμό του εύλογου περιθωρίου κέρδους, το οποίο υπολογίζεται βάσει της μεθοδολογίας του μεσοσταθμικού κόστους κεφαλαίου (Weighted Average Cost of Capital) και οφείλει να αντικατοπτρίζει το ευκαιριακό κόστος των κεφαλαίων, τα οποία είναι επενδυμένα σε στοιχεία δικτύου και άλλα σχετικά στοιχεία ενεργητικού.
	xi. Έκθεση συμφιλίωσης μεταξύ των αποτελεσμάτων των κοστολογικών συστημάτων για το οικονομικό έτος x-1 και των οικονομικών καταστάσεων για το οικονομικό έτος x-1.
	xii. Περιγραφή των κοστολογικών συστημάτων του Υπόχρεου Παροχέα, η οποία να συμπεριλαμβάνει κατά ελάχιστο τα ακόλουθα:
	(α) Τη μεθοδολογία και διαδικασία κοστολόγησης.
	(β) Τη μεθοδολογία υπολογισμού του εύλογου περιθωρίου κέρδους.
	(γ) Τις μελέτες στις οποίες βασίζονται οι κλειδες επιμερισμού.
	(δ) Τη μεθοδολογία υπολογισμού του όγκου καθώς επίσης και της πρόβλεψης του όγκου για τα προϋπολογιστικά στοιχεία.
	(ε) Τη διαδικασία συλλογής στοιχείων που εισάγονται στα κοστολογικά συστήματα.
	xiii. Δήλωση συμμόρφωσης με τις πρόνοιες της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης.
	ΜΕΡΟΣ IV – ΚΟΣΤΟΛΟΓΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΓΕΡΗΕΤ
Κοστολογικός έλεγχος Λιανικών και Χονδρικών Υπηρεσιών και Προϊόντων Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών του Υπόχρεου Παροχέα Ν. 24(Ι)/2022	12.(1) Για την εξέταση του κόστους των λιανικών υπηρεσιών Υπόχρεου Παροχέα, ο Επίτροπος αναπτύσσει αντίγραφο του κοστολογικού συστήματος (Replica) του Υπόχρεου Παροχέα με βάση τη μεθοδολογία του πλήρως καταναμημένου κόστους (FDC). (2) Για τον καθορισμό των τιμών των χονδρικών υπηρεσιών με εξαίρεση την Χονδρική Αγορά Υπηρεσιών Μετάδοσης για τη Διανομή Τηλεοπτικού Περιεχομένου σε Τελικούς Χρήστες (Αγορά 18), ο Επίτροπος αναπτύσσει μοντέλα κοστολόγησης με βάση τη μεθοδολογία που περιγράφεται στο Παράρτημα ΙΙ, τα οποία τηρούν τις γενικές αρχές του Νόμου σχετικά με τις Αρχές της Αποτελεσματικότητας, της μη Διάκρισης, της Διαφάνειας,

	της Αντικειμενικότητας, της Σημαντικότητας και Κατανομής του κόστους σύμφωνα με τις πρόνοιες της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης.
Υποχρέωση συμπλήρωσης των Ηλεκτρονικών Αρχείων Αίτησης Δεδομένων (Data Request)	<p>13.(1) Τα Ηλεκτρονικά Αρχεία Κοινοποίησης Κοστολογικών Στοιχείων ετοιμάζονται από τον Επίτροπο και κοινοποιούνται στους Υπόχρεους Παροχείς. Κάθε Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να συμπληρώνει τα Ηλεκτρονικά Αρχεία (Data Request) για τα απολογιστικά αποτελέσματα που αφορούν το οικονομικό έτος x-1 καθώς επίσης και για τα προϋπολογιστικά αποτελέσματα που αφορούν το οικονομικό έτος x και να τα κοινοποιεί στον Επίτροπο σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα και τις πρόνοιες της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης</p> <p>(2) Σε περίπτωση που ο Επίτροπος ζητήσει, για λόγους που αφορούν (α) την ορθότητα των υποβληθέντων στοιχείων ή και (β) την παράλειψη κοινοποίησης στοιχείων, την εκ νέου συμπλήρωση των Ηλεκτρονικών Αρχείων από τον Υπόχρεο Παροχέα, τότε αυτά θα πρέπει να συμπληρώνονται εκ νέου και να κοινοποιούνται στον Επίτροπο εντός 15 ημερών από την ημερομηνία αποστολής του σχετικού αιτήματος από τον Επίτροπο.</p> <p>(3) Σε περίπτωση που ο Υπόχρεος Παροχέας ακόμα και μετά το αίτημα του Επιτρόπου δεν κοινοποιήσει όλα τα στοιχεία που ζητούνται με τα Ηλεκτρονικά Αρχεία ή και κοινοποιήσει στοιχεία τα οποία ο Επίτροπος δύναται να τεκμηριώσει ότι δεν ανταποκρίνονται στις αρχές βάσει των οποίων αυτά πρέπει να εξάγονται, ο Επίτροπος δύναται να χρησιμοποιεί για τη συμπλήρωση των μη κοινοποιηθέντων ή λανθασμένων στοιχείων άλλες πηγές πληροφόρησης αποκλειστικά κατά τη διακριτική του ευχέρεια. Ο Επίτροπος οφείλει να τεκμηριώνει την κάθε επιλογή του.</p>
Επεξεργασία στοιχείων στο Ηλεκτρονικό Αρχείο Κοινοποίησης Κοστολογικών Στοιχείων	<p>14. (1) Ο έλεγχος των αποτελεσμάτων των κοστολογικών συστημάτων των Υπόχρεων Παροχέων διενεργείται από τον Επίτροπο σε πρώτο στάδιο από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στα συμπληρωμένα Ηλεκτρονικά Αρχεία.</p> <p>(2) Σε περίπτωση που στο πρώτο στάδιο ελέγχου ο Επίτροπος εντοπίσει θέματα τα οποία χρήζουν περαιτέρω διερεύνησης, τότε ο έλεγχος διευρύνεται στα κοστολογικά συστήματα του Υπόχρεου Παροχέα και δύναται να περιλαμβάνει επί τόπου ενδελεχή έρευνα και μελέτη των συστημάτων, πληροφοριών και στοιχείων.</p>
Χρήση αποτελεσμάτων κοστολογικών μοντέλων από τον Επίτροπο	<p>15. Τα αποτελέσματα των μοντέλων υπολογισμού του κόστους του Επιτρόπου χρησιμοποιούνται ως ακολούθως:</p> <p>(1) Τα αποτελέσματα των κοστολογικών συστημάτων του Υπόχρεου Παροχέα αναφορικά με τις λιανικές υπηρεσίες και προϊόντα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, τα οποία έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 18 της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης, ελέγχονται σε σχέση και συνάρτηση με τα αποτελέσματα του αντιγράφου του κοστολογικού συστήματος (Replica) του Υπόχρεου Παροχέα που διατηρεί ο Επίτροπος. Σε περίπτωση απόκλισης μεταξύ των αποτελεσμάτων των κοστολογικών συστημάτων του Υπόχρεου Παροχέα και του αντιγράφου του κοστολογικού συστήματος (Replica), ο Επίτροπος αποστέλλει τις παρατηρήσεις του στον Υπόχρεο Παροχέα για την τροποποίηση των δεδομένων, διαδικασιών και υπολογισμών που χρησιμοποιήθηκαν κατά τον υπολογισμό του κόστους κάθε λιανικής υπηρεσίας και προϊόντος με τη χρήση των κοστολογικών συστημάτων του. Ο Υπόχρεος Παροχέας υποχρεούται να χρησιμοποιήσει τα νέα στοιχεία στα κοστολογικά του συστήματα, να επαναυπολογίσει το κόστος των λιανικών υπηρεσιών και προϊόντων και να αποστείλει τα τροποποιημένα αποτελέσματα των κοστολογικών του συστημάτων, τα οποία ελέγχονται εκ νέου από τον Επίτροπο. Εάν ο Επίτροπος εξακολουθεί να έχει ενστάσεις τότε είναι δυνατόν η διαδικασία να επαναληφθεί.</p> <p>(2) Τα αποτελέσματα των κοστολογικών συστημάτων του υπόχρεου παροχέα αναφορικά με τις χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, τα οποία έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με τις πρόνοιες της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης, ελέγχονται σε σχέση και συνάρτηση με τα αποτελέσματα των κοστολογικών μοντέλων του Επιτρόπου βάσει της μεθοδολογίας του μέσου μακροπρόθεσμου επαυξητικού κόστους [LR(A) C] για τις ίδιες χονδρικές υπηρεσίες τηρουμένων των αρχών της αποτελεσματικότητας και της μη διάκρισης. Σε περίπτωση απόκλισης μεταξύ των αποτελεσμάτων των κοστολογικών</p>

	<p>συστημάτων του Υπόχρεου Παροχέα και των αποτελεσμάτων των κοστολογικών μοντέλων του Επιτρόπου, ο Επίτροπος υιοθετεί τα αποτελέσματα τα οποία συνάδουν με την Αρχή της Αποτελεσματικότητας.</p> <p>(3) Τα εν λόγω αποτελέσματα ελέγχονται περαιτέρω σύμφωνα με την Αρχή της μη διάκρισης, βάσει μοντέλου ελέγχου περιθωρίου κέρδους μεταξύ χονδρικών και αντίστοιχων λιανικών τελών. Σε περίπτωση που ο Υπόχρεος Παροχέας αποτύχει στη δοκιμή, τότε ο Επίτροπος αποφασίζει κατά περίπτωση, με γνώμονα την αποφυγή στρεβλώσεων στην αγορά, κατά πόσο η Αρχή της μη διάκρισης υπερισχύει της Κοστοστρέφειας.</p> <p>(4) Τα αποτελέσματα του μοντέλου πρόβλεψης όγκου του Υπόχρεου Παροχέα, τα οποία έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με τις πρόνοιες της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης, ελέγχονται σε σχέση και συνάρτηση με τα αποτελέσματα των μοντέλων του Επιτρόπου.</p>
<p>Καθορισμός Πλαισίου Λιανικών και Χονδρικών Τελών Υπηρεσιών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών</p> <p>N. 24(Ι)/2022 Κ.Δ.Π 234/2024</p>	<p>16. (1) Με την ολοκλήρωση του ελέγχου των κοστολογικών συστημάτων ο Επίτροπος καθορίζει το πλαίσιο τιμών του Υπόχρεου Παροχέα σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου και το τέλος πρόσβασης στο δίκτυο Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών όσον αφορά την παροχή, πρόσβαση και διασύνδεση κατ' εφαρμογή των άρθρων 14 και 20 του Νόμου και της περί της Εξέτασης Αγορών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Ρυθμιστικής Απόφασης.</p> <p>(2) Το πλαίσιο τιμών για τις λιανικές υπηρεσίες και προϊόντα, σε περίπτωση που ρυθμίζονται, βασίζεται στην Αρχή της Κοστοστρέφειας και καθορίζεται ως κατώτατο όριο βάσει των αποτελεσμάτων του ελέγχου των προϋπολογιστικών αποτελεσμάτων που αφορούν το οικονομικό έτος x, σύμφωνα με το άρθρο 15(1) της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης, στα οποία περιλαμβάνεται εύλογο περιθώριο κέρδους που αντιπροσωπεύεται από το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου (WACC).</p> <p>(3) Το πλαίσιο τελών για τις χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα καθορίζεται ως το ανώτατο όριο βάσει των αποτελεσμάτων του ελέγχου των προϋπολογιστικών αποτελεσμάτων που αφορούν το οικονομικό έτος x, σύμφωνα με το άρθρο 15(2) της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης, στα οποία περιλαμβάνονται εύλογο περιθώριο κέρδους που αντιπροσωπεύεται από το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου (WACC).</p>
	<p>ΜΕΡΟΣ V – ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΣΕ ΤΕΛΙΚΟΥΣ ΧΡΗΣΤΕΣ (ΑΓΟΡΑ 18)</p>
<p>Μεθοδολογία κοστολόγησης στην Χονδρική Αγορά Υπηρεσιών Μετάδοσης για τη Διανομή Τηλεοπτικού Περιεχομένου σε Τελικούς Χρήστες (Αγορά 18)</p>	<p>17. Για τον καθορισμό της ανώτατης μοναδιαίας τιμής πρόσβασης στη Χονδρική Αγορά Υπηρεσιών Μετάδοσης για τη Διανομή Τηλεοπτικού Περιεχομένου σε Τελικούς Χρήστες (Αγορά 18) και ειδικότερα στην αγορά επίγειων ψηφιακών τηλεοπτικών υπηρεσιών μετάδοσης, ο Επίτροπος εφαρμόζει μεθοδολογία κοστολόγησης και καθορισμού ανώτατης τιμής πρόσβασης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα ΙΙΙ, η οποία τηρεί τις γενικές αρχές του Νόμου σχετικά με τις Αρχές της Αποτελεσματικότητας, της μη Διάκρισης, της Διαφάνειας, της Αντικειμενικότητας, της Σημαντικότητας και Κατανομής του κόστους σύμφωνα με τις πρόνοιες της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης</p>
	<p>ΜΕΡΟΣ VI – ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ – ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ</p>
<p>Χρόνος Συμμόρφωσης</p>	<p>18. Ο Υπόχρεος Παροχέας, οφείλει να κοινοποιεί, κατά το έτος x, όλα τα στοιχεία που απαιτούνται στην παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση, εντός τριών (3) μηνών μετά τη δημοσίευση των ελεγμένων οικονομικών καταστάσεων του, αλλά όχι αργότερα από τον όγδοο μήνα που ακολουθεί τη λήξη του οικονομικού έτους x-1.</p>
<p>Εμπιστευτικότητα Πληροφοριών</p>	<p>19. (1) Ο Επίτροπος διαφυλάττει και δέχεται ως εμπιστευτική κάθε πληροφορία που παρέχεται από πρόσωπο και κατηγοριοποιείται από αυτό ως εμπιστευτική, εκτός από τις περιπτώσεις όπου ο Επίτροπος έχει βάσιμους λόγους να κρίνει διαφορετικά. Ο Επίτροπος, λαμβάνοντας υπόψη το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την εθνική νομοθεσία σχετικά με το επιχειρηματικό απόρρητο, δύναται, κατά την κρίση του, να θεωρήσει ότι το δημόσιο συμφέρον που προκύπτει και συνδέεται με την ανάγκη για διαφάνεια απαιτεί την απόρριψη του αιτήματος των ενδιαφερομένων μερών που επιδιώκουν να μη δημοσιοποιηθεί το σύνολο ή μέρος των χωριστών λογαριασμών και των συναφών πληροφοριών, και να μην αποδεχτεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει το αίτημα</p>

	<p>των ενδιαφερομένων μερών αναφέροντας και τη σχετική αιτιολογία.</p> <p>(2) Ο Υπόχρεος Παροχέας δύναται να ζητεί από τον Επίτροπο, τουλάχιστον δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από την υποχρέωση, όπως αυτή επιβάλλεται στο άρθρο 11 της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης, και με ειδικά αιτιολογημένο έγγραφο αίτημα, τη μη δημοσίευση ορισμένων πληροφοριών που αποτελούν μέρος των εκθέσεων, χωριστών λογαριασμών και άλλων στοιχείων που κοινοποιούνται για λόγους προστασίας του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών αυτών.</p> <p>(1) Κατά την εξέταση αιτήματος ο Επίτροπος αποφασίζει λαμβάνοντας υπόψη του:</p> <p>(1) το βαθμό στον οποίο το σχετικό αίτημα κρίνεται εύλογο, λαμβάνοντας υπόψη το βαθμό εμπιστευτικότητας των εν λόγω πληροφοριών,</p> <p>(2) την ανάγκη δημοσιοποίησης πληροφοριών που θα είναι αρκετές για να επιτρέψουν σε άλλους Οργανισμούς και τυχόν ενδιαφερόμενους φορείς την κατανόηση και τον έλεγχο του αξιόπιστου της μεθόδου υπολογισμού των τελών των παρεχόμενων από τον Υπόχρεο Παροχέα υπηρεσιών και της σύγκρισής της με τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται από άλλους φορείς στο εσωτερικό και τα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης,</p> <p>(3) τη σχετική πρακτική που ακολουθείται από τις αρμόδιες ρυθμιστικές αρχές στα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.</p>
Δημόσιες Διαβουλεύσεις και Ακροάσεις	20. Ο Επίτροπος δύναται με Διάταγμα ή Απόφαση του να τροποποιεί ή και να αντικαθιστά την παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση. Για την τροποποίηση της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης, ο Επίτροπος δύναται να προβαίνει σε διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους φορείς, και ειδικότερα τους παροχείς Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και τους εκπροσώπους των καταναλωτών ή χρηστών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
Συμμόρφωση και κυρώσεις Ν. 24(Ι)/2022 Κ.Δ.Π. 300/2008	21. Δυνάμει του άρθρου 43 του Νόμου και χωρίς περιορισμό των τυχόν αυστηρότερων κυρώσεων που μπορεί να προβλέπει ο Νόμος, οι δυνάμει αυτού εκδιδόμενες Ρυθμιστικές Αποφάσεις, Αποφάσεις ή οι όροι της σχετικής άδειας του Υπόχρεου Παροχέα, ο Επίτροπος δύναται να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 43 του Νόμου και του περί Συλλογής Πληροφοριών και Επιβολής Διοικητικού Προστίμου Διατάγματος του 2008 σε κάθε υπόχρεο οργανισμό που παραβιάζει οποιαδήποτε από τις υποχρεώσεις του που ορίζονται στην παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση.
	ΜΕΡΟΣ VII – ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Κατάργηση Κ.Δ.Π. 395/2017	22. Με την έναρξη ισχύος της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης, καταργείται το περί Καθορισμού Μεθοδολογίας Υπολογισμού του Κόστους και Μεθοδολογίας Λογιστικού Διαχωρισμού, Διάταγμα του 2017.
Έναρξη Ισχύος	23.(1) Η παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση, τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσης της στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
(Άρθρο 6(5))

Χονδρικές Υπηρεσίες

Α. ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΕΣ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Κύκλος εργασιών			α1
Μεταβιβαστικές πληρωμές από λιανική πώληση ιδίου Υπόχρεου Παροχέα ανά κατηγορία			β1
Μεταβιβαστικές πληρωμές από χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα ιδίου Υπόχρεου Παροχέα ανά κατηγορία			β2
Από άλλους παροχείς Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών συνολικά			β3
Λειτουργικό κόστος			β4
Συνολικό κόστος			β
Απόδοση			$\gamma1 = \alpha1 - \beta$
Ο υπολογισμός της απόδοσης πρέπει να είναι συνεπής με τη βάση υπολογισμού του κόστους κεφαλαίου.			
Β. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΦΥΛΛΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Πάγιο ενεργητικό			
Υλικά πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Άυλα πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Επενδύσεις			
Σύνολο παγίου ενεργητικού			α2
Τρέχον ενεργητικό			
Αποθέματα			
Χρεώστες			
Επενδύσεις			
Ρευστά διαθέσιμα στην τράπεζα και στο ταμείο			
Σύνολο τρέχοντος ενεργητικού			β2
Πιστωτές			γ2
Προβλέψεις για υποχρεώσεις και επιβαρύνσεις			δ2
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			$\epsilon2 = \alpha2 + \beta2 - \gamma2 - \delta2$
Γ. ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ			
	Τρέχον έτος	Προηγούμενο έτος	
Απόδοση			α3
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			β3
Απόδοση μέσου απασχολούμενου κεφαλαίου			$\gamma3 = \alpha3 / \beta3$

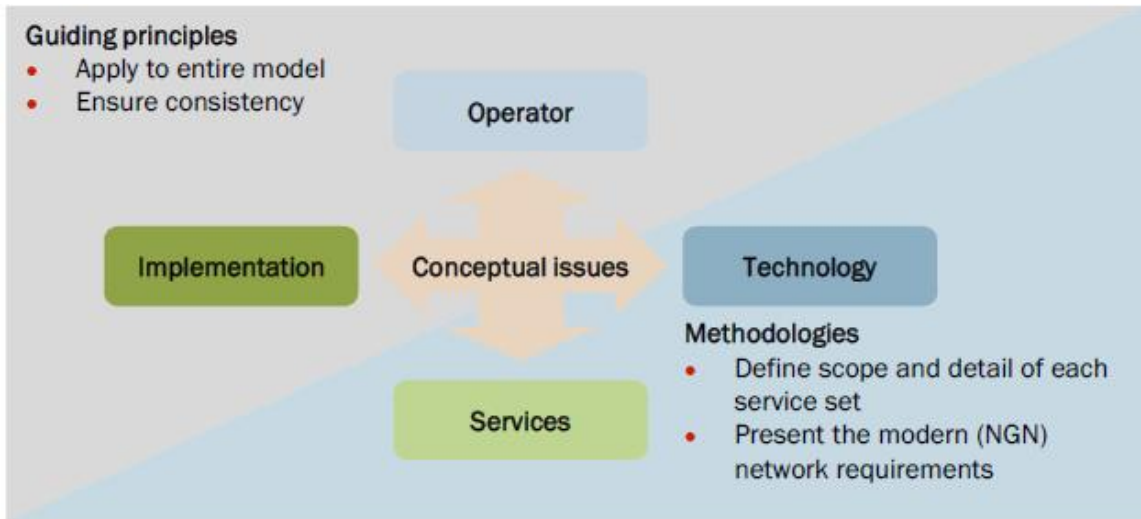
Λιανικές Υπηρεσίες

Α. ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΕΣ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Κύκλος εργασιών			α1
Λειτουργικό κόστος			
Λειτουργικό κόστος που αντιστοιχεί ειδικά στο λιανεμπόριο			
Τέλη μεταφοράς			
Προσαρμογές λειτουργικού κόστους			
Συνολικό λειτουργικό κόστος			β1
Απόδοση (εκτός τυχόν εισφορών καθολικής υπηρεσίας)			$\gamma1 = \alpha1 - \beta1$
Εισφορές καθολικής υπηρεσίας από άλλους Υπόχρεους Παροχείς (εάν υπάρχουν)			δ1
Απόδοση (συμπεριλαμβανομένων των εισφορών καθολικής υπηρεσίας, εάν υπάρχουν)			$\epsilon1 = \gamma1 + \delta1$
Ο υπολογισμός της απόδοσης πρέπει να είναι συνεπής με τη βάση υπολογισμού του κόστους κεφαλαίου.			
Β. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΦΥΛΛΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Πάγιο ενεργητικό			
Υλικά πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Άυλα πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Επενδύσεις			
Σύνολο παγίου ενεργητικού			α2
Τρέχον ενεργητικό			
Αποθέματα			
Χρεώστες			
Επενδύσεις			
Ρευστά διαθέσιμα στην τράπεζα και στο ταμείο			
Σύνολο τρέχοντος ενεργητικού			β2
Πιστωτές			γ2
Προβλέψεις για υποχρεώσεις και επιβαρύνσεις			δ2
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			$\epsilon2 = \alpha2 + \beta2 - \gamma2 - \delta2$
Γ. ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Απόδοση			α3
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			β3
Απόδοση μέσου απασχολούμενου κεφαλαίου			$\gamma3 = \alpha3 / \beta3$

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ
(Άρθρο 12(2))
ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΟΣΤΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ

1. Μοντέλο LRAIC+ (Bottom-Up)

Για την ανάπτυξη του κοστολογικού μοντέλου Bottom Up LRAIC+, εξετάστηκε μια σειρά από εννοιολογικά ζητήματα τα οποία ομαδοποιούνται σε τέσσερις διαστάσεις, οι οποίες περιγράφονται πιο κάτω:

Conceptual framework [Source: Analysys Mason, 2024]

1.1. Διάσταση παροχέα (Operator Dimension)

Η διάσταση παροχέα καθορίζει την κλίμακα και το εύρος δραστηριοτήτων του μοντελοποιημένου παροχέα.

1.1.1. Είδος της επιχείρησης

Ο μοντελοποιημένος παροχέας ορίζεται ως ένας Υποθετικός Αποδοτικός Υφιστάμενος Παροχέας με χαρακτηριστικά παρόμοια ή προερχόμενα από τους πραγματικούς παροχείς της αγοράς, με εξαίρεση ορισμένες υποθετικές παραμέτρους όπως η ημερομηνία εισόδου στην αγορά και η χρησιμοποιούμενη τεχνολογία.

1.1.2. Μεριδίο αγοράς

Το μερίδιο αγοράς του μοντελοποιημένου παροχέα ισούται με το μερίδιο αγοράς του παροχέα που έχει οριστεί ως κατέχων Σημαντική Ισχύ στην Αγορά.

1.1.3. Γεωγραφική κάλυψη (Footprint)

Το μοντέλο χρησιμοποιεί ένα εθνικό αποτύπωμα δικτύου, καλύπτοντας ολόκληρη την επικράτεια της Κυπριακής Δημοκρατίας σε επίπεδο γεωγραφικής νησίδας. Για κάθε γεωγραφική νησίδα αποτυπώνεται χωριστά η γεωγραφική κάλυψη του δικτύου χαλκού και η γεωγραφική κάλυψη του δικτύου οπτικής ίνας (συμπεριλαμβανομένης της πιθανότητας μη κάλυψης).

Επιπλέον, το μοντέλο διαχωρίζει το κόστος μεταξύ ρυθμισμένων και απορρυθμισμένων γεωγραφικών νησίδων σε σχέση με την αγορά Χονδρικής Παροχής Τοπικής Πρόσβασης σε Σταθερή Θέση (Αγορά 1).

Απορρυθμισμένες γεωγραφικές νησίδες ορίζονται οι γεωγραφικές περιοχές για τις οποίες έχουν αρθεί οι ρυθμιστικές υποχρεώσεις, όπως προβλέπεται στο άρθρο 14 της Ρυθμιστικής Απόφασης του 2022 περί των αποτελεσμάτων της

Εξέταση Αγοράς και της Επιβολής Ρυθμιστικών μέτρων στον Οργανισμό με Σημαντική Ισχύ στη σχετική Αγορά Χονδρικής Παροχής Τοπικής Πρόσβασης σε Σταθερή Θέση (Αγορά 1) (Κ.Δ.Π 431/2022), ως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

Ως βάση για τη γεωγραφική κάλυψη του μοντελοποιημένου παροχέα χρησιμοποιείται η ανάπτυξη του δικτύου του παροχέα που έχει οριστεί ως κατέχων Σημαντική Ισχύ στην Αγορά.

1.1.4. Node scorching

Το μοντέλο εφαρμόζει την προσέγγιση «scorched-node» σύμφωνα με την οποία ο αριθμός και η τοποθεσία των κτηρίων κόμβων και των διακλαδωτών (exchanges and cabinets) του υφιστάμενου δικτύου του παροχέα που έχει οριστεί ως κατέχων Σημαντική Ισχύ στην Αγορά θεωρούνται ως δεδομένα.

Ο μοντελοποιημένος παροχέας επιλέγει την καταλληλότερη τεχνολογία για τη διαμόρφωση του δικτύου σε αυτά και μεταξύ των κόμβων, ώστε να καλύψει τη ζήτηση με αποδοτικό τρόπο.

1.2. Διάσταση τεχνολογίας:

Η διάσταση τεχνολογίας προσδιορίζει την επιλογή των τεχνολογιών δικτύου που θα υιοθετηθούν για τον μοντελοποιημένο παροχέα.

1.2.1. Τεχνολογία Πρόσβασης

Το δίκτυο πρόσβασης συνδέει τους τελικούς χρήστες με το δίκτυο, επιτρέποντάς τους να χρησιμοποιούν υπηρεσίες σταθερής τηλεφωνίας και δεδομένων. Το μοντέλο αναπτύσσει τεχνολογίες όμοιες με εκείνες του δικτύου του παροχέα που έχει οριστεί ως κατέχων Σημαντική Ισχύ στην Αγορά, δηλαδή χάλκινο δίκτυο (FTTC με vectoring) και δίκτυο οπτικών ινών (GPON FTTH και point-to-point συνδέσεις οπτικής ίνας για ορισμένα τερματικά τμήματα μισθωμένων γραμμών).

1.2.2. Μέθοδοι ανάπτυξης δικτύου πρόσβασης

Το μοντέλο περιλαμβάνει διαφορετικές μεθόδους ανάπτυξης πρόσβασης, σε ευθυγράμμιση με τις πραγματικές μεθόδους που χρησιμοποιούνται στην Κυπριακή Δημοκρατία και συγκεκριμένα τις μεθόδους υπόγειας όδευσης (directly buried), όδευσης μέσω σωληνώσεων, εναέριας όδευσης και όδευσης μέσω πρόσοψης κτηρίων.

1.2.3. Μέθοδοι σκάμματος

Το μοντέλο περιλαμβάνει διαφορετικές μεθόδους σκάμματος, σύμφωνα με τις πραγματικές μεθόδους ανάπτυξης που εφαρμόζονται στην Κυπριακή Δημοκρατία και συγκεκριμένα τις μεθόδους υπόγειας όδευσης και όδευσης μέσω σωληνώσεων

1.2.4. Κοινή χρήση παγίων τεχνικών υποδομών

Ο υπολογισμός διαδρομών γίνεται βάσει γεωγραφικών δεδομένων. Το δίκτυο κορμού (Core network) μοιράζεται ορισμένες διαδρομές με το δίκτυο πρόσβασης (Access Network) και τα αντίστοιχα σκάμματα του δικτύου κορμού δεν συνεπάγονται πρόσθετο κόστος.

1.2.5. Δίκτυο κορμού μετάδοσης (Core Transmission network)

Το μοντελοποιημένο σταθερό δίκτυο κορμού μετάδοσης χρησιμοποιεί IP/MPLS over Native Ethernet τεχνολογίας.

1.3. Διάσταση υπηρεσιών

Η διάσταση υπηρεσιών εξετάζει τις σχετικές υπηρεσίες που θα παρέχονται από τον μοντελοποιημένο παροχέα.

1.3.1. Πεδίο των υπηρεσιών που μοντελοποιούνται

Οι οικονομίες εύρους που προκύπτουν από την παροχή πολλαπλών υπηρεσιών (π.χ. φωνής και δεδομένων, ευρυζωνικής πρόσβασης και μισθωμένων γραμμών) μέσω μιας ενιαίας υποδομής οδηγούν σε χαμηλότερο μοναδιαίο

κόστος για κάθε υπηρεσία. Συνεπώς, το πεδίο των υπηρεσιών που μοντελοποιούνται πρέπει να οριστεί προσεκτικά. Για να εξασφαλιστεί η ορθή κατανομή του κόστους, το πεδίο πρέπει να καλύπτει:

- τις υπηρεσίες που αποτελούν το αντικείμενο ρύθμισης.
- τις υπηρεσίες που πρέπει να μοντελοποιηθούν προκειμένου να κατανεμηθεί σωστά το συνολικό κόστος.

Ο μοντελοποιημένος παροχέας παρέχει όλες τις υπηρεσίες σταθερής πρόσβασης και κορμού που διατίθενται στην Κυπριακή Δημοκρατία.

1.3.2. Υπηρεσίες που μοντελοποιούνται

Το σύνολο των υπηρεσιών για τις οποίες εξάγονται αποτελέσματα μέσα από το μοντέλο, αποτελείται από τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στα Υποδείγματα Προσφοράς Υπηρεσιών του Υπόχρεου Παροχέα ή και Εμπορικές Συμφωνίες.

1.4. Διάσταση υλοποίησης:

Η διάσταση υλοποίησης καθορίζει τις σχετικές υπολογιστικές παραμέτρους (π.χ. περίοδος μοντελοποίησης, μέθοδος απόσβεσης, χρήση επιμερισμών/προσαυξήσεων, προσεγγίσεις για τη μοντελοποίηση συγκεκριμένων κατηγοριών κόστους).

1.4.1. Πρότυπο Κόστους

Το μοντέλο υιοθετεί την προσέγγιση του LRAIC+ για όλες τις μοντελοποιημένες υπηρεσίες, με την εξαίρεση της υπηρεσίας τερματισμού κλήσεων για την οποία ακολουθείται η προσέγγιση Pure LRIC.

1.4.2. Ορισμός των πρόσθετων στοιχείων κόστους (increments)

Τα πρόσθετα στοιχεία κόστους (increments) που χρησιμοποιούνται στο μοντέλο ευθυγραμμίζονται τόσο με τις υπηρεσίες που κοστολογούνται όσο και με τη γεωγραφική διάσταση των απαιτούμενων αποτελεσμάτων, δηλαδή τον διαχωρισμό μεταξύ ρυθμισμένων και απορρυθμισμένων γεωγραφικών νησίδων.

1.4.3. Χρονική Περίοδος Μοντελοποίησης

Για να είναι δυνατή η αποτύπωση της ανάπτυξης του δικτύου ανά γεωγραφική νησίδα και ο διαχωρισμός των περιοχών αυτών σε ρυθμιζόμενες και απορρυθμισμένες που μεταβάλλονται με την πάροδο του χρόνου, το μοντέλο είναι μονοετές, με τη δυνατότητα αξιοποίησης πολλών ετών εισόδου.

Το μοντέλο έχει τη δυνατότητα να διαστασιοποιεί το δίκτυο και να υπολογίζει το κόστος για περίοδο 7 ετών.

1.4.4. Πεδίο γεωγραφικής ανάλυσης

Το μοντέλο περιλαμβάνει λίστα με όλες τις γεωγραφικές νησίδες, μαζί με την έκτασή τους και τον αριθμό των νοικοκυριών που περιλαμβάνονται σε αυτές. Δεδομένου του αριθμού γεωγραφικών νησίδων της Κυπριακής Δημοκρατίας, κατέστη εφικτή η ανάπτυξη ενός bottom-up αποδοτικού δικτύου ανά γεωγραφική νησίδα και η σύνδεσή τους σε ευρύτερα δίκτυα μεταγωγής δεδομένων (exchange networks).

1.4.5. Αποτίμηση περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένου του χειρισμού των αναπαραγόμενων και μη αναπαραγόμενων στοιχείων, καθώς και των πλήρως αποσβεσμένων στοιχείων.

Σε ευθυγράμμιση με τη Σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (EE) 2024/539 της 6^{ης} Φεβρουαρίου 2024, σχετικά με την προώθηση της συνδεσιμότητας gigabit μέσω του ρυθμιστικού πλαισίου, τα επαναχρησιμοποιήσιμα τεχνικά έργα υποδομής (RCEAs), όπως αγωγοί και πάσσαλοι, αποτιμώνται στη ρυθμιστική βάση περιουσιακών στοιχείων (RAB) με βάση την καθαρή λογιστική αξία (NBV) αυτών των στοιχείων στα λογιστικά βιβλία του Υπόχρεου Παροχέα.

Άλλα περιουσιακά στοιχεία (π.χ. οπτικές ίνες, routers) αποτιμώνται στο τρέχον κόστος τους.

1.4.6. Μεθοδολογία απόσβεσης

Για πρόσφατα και νέα περιουσιακά στοιχεία χρησιμοποιείται η μέθοδος modified tilted annuities, καθώς η μέθοδος αυτή είναι απλούστερη από την οικονομική απόσβεση, ενώ η οικονομική απόσβεση μπορεί να εφαρμοστεί μόνο σε ένα πολυετές μοντέλο.

Η φόρμουλα υπολογισμού της μεθόδου modified tilted annuities έχει ως εξής:

$$Total\ capex \times \frac{WACC - Tilt}{1 - \left(\frac{1 + Tilt}{1 + WACC}\right)^{Lifetime}}$$

where:

$$Tilt = (1 + Utilisation\ trend) \times (1 + Cost\ trend) - 1$$

Βάσει της Σύστασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕ) 2024/539, τα RCEAs που επαναχρησιμοποιούνται από δίκτυα χαλκού σε δίκτυα οπτικών ινών δεν υπολογίζονται βάσει πλήρους κόστους αντικατάστασης.

Στο μοντέλο εφαρμόζεται απομείωση ώστε να αντικατοπτρίζεται η εκτίμηση της υπολειπόμενης λογιστικής αξίας των RCEAs, βάσει των λογιστικών δεδομένων του Υπόχρεου Παροχέα.

Ακολουθως λαμβάνεται υπόψη η υπολειπόμενη διάρκεια ζωής των RCEAs και στις υπολειπόμενες αυτές αξίες εφαρμόζεται η μέθοδος αποσβέσεων modified tilted annuities.

Οι υπολογισμοί στο μοντέλο «bottom-up» εκτιμούν ποιο μέρος του δικτύου μπορεί να επαναχρησιμοποιηθεί κατά τη μετάβαση από χαλκό σε οπτικές ίνες, με βάση το κατά πόσο οι δύο τεχνολογίες ακολουθούν την ίδια όδευση.

1.4.7. Προσαύξηση κοινών δαπανών (Common Cost Mark up)

Τα κοινά κόστη του δικτύου κατανέμονται, όπου αυτό είναι εφικτό, μέσω συντελεστών δρομολόγησης (routing factors) στις υπηρεσίες που κάνουν χρήση κάθε σχετικού περιουσιακού στοιχείου. Τα κοινά κόστη δικτύου που δεν μπορούν να κατανεμηθούν με αυτόν τον τρόπο, καθώς και τα κοινά κόστη που δεν σχετίζονται με το δίκτυο (μεταβλητά και σταθερά διοικητικά έξοδα), κατανέμονται ως αναλογική προσαύξηση επί του κατανεμημένου κόστους, εφαρμόζοντας τη μέθοδο EPMU.

1.4.8. Ωφέλιμη διάρκεια ζωής περιουσιακών στοιχείων

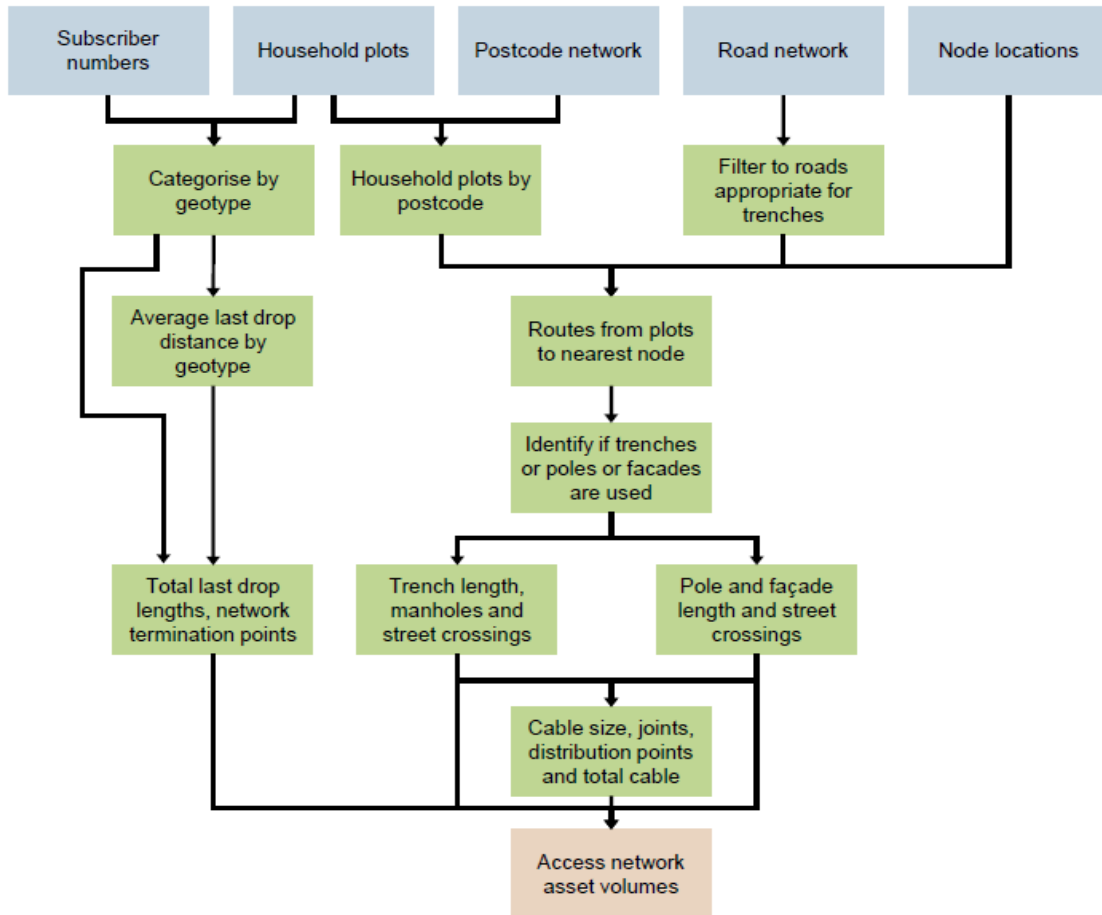
Ακολουθώντας τις βέλτιστες πρακτικές της μοντελοποίησης bottom-up, το μοντέλο χρησιμοποιεί οικονομικές διάρκειες ζωής για τα πρόσφατα και νέα περιουσιακά στοιχεία, και τις εναπομένουσες λογιστικές διάρκειες ζωής για τα RCEAs.

1.4.9. Μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου (Weighted Average Cost of Capital ή «WACC»)

Το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου «WACC» που χρησιμοποιείται στο μοντέλο bottom-up, καθώς και στα μοντέλα ελέγχου περιθωρίου κέρδους, υπολογίζεται βάσει της μεθόδου που περιγράφεται στο άρθρο 7 (15) της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης.

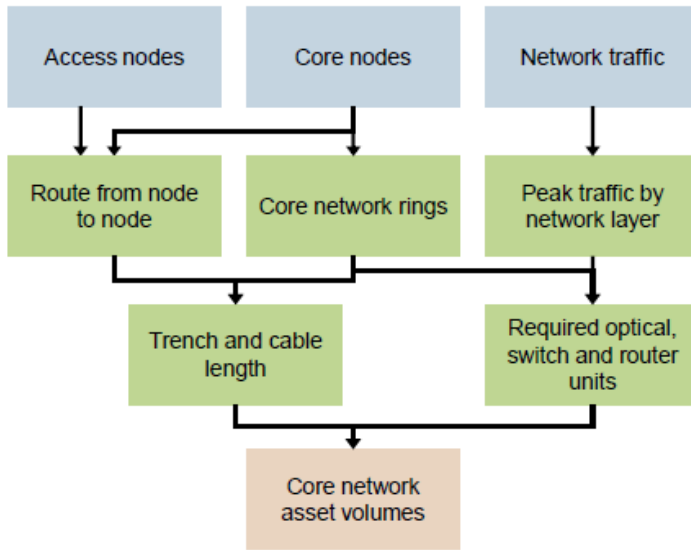
1.5. Διαγραμματική επισκόπηση των διαδικασιών υπολογισμού του μοντέλου LRAIC+ (Bottom-Up)

Παρακάτω παρουσιάζεται μια διαγραμματική επισκόπηση των διαδικασιών υπολογισμού των μοντέλων LRAIC+ (Bottom-Up).

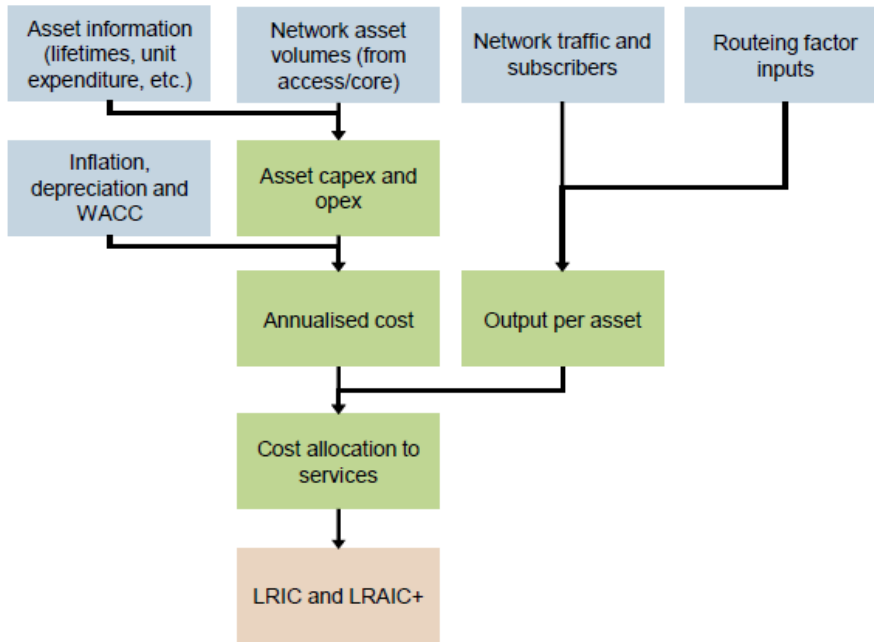
KEY: ■ Input ■ Calculation ■ Result

Overview of the calculations of the access network asset volumes [Source: Analysys Mason, 2024]

KEY: ■ Input ■ Calculation ■ Result

Overview of the calculations of the core network asset volumes [Source: Analysys Mason, 2024]

KEY: ■ Input ■ Calculation ■ Result

Overview of the calculations of the cost of services [Source: Analysys Mason, 2024]

2. Μοντέλα ελέγχου περιθωρίου κέρδους

2.1. Επισκόπηση μοντέλων ελέγχου περιθωρίου κέρδους

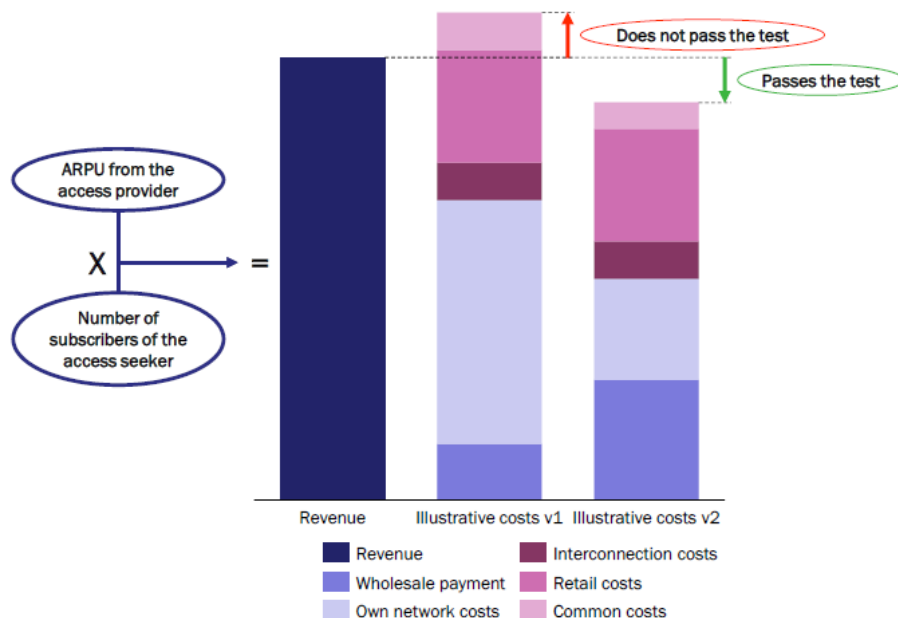
2.1.1. Ορισμός οικονομικής αναπαραγωγιμότητας

Το μοντέλο ελέγχου περιθωρίου κέρδους εξετάζει κατά πόσο μπορεί να επιτευχθεί μια δοκιμή οικονομικής αναπαραγωγιμότητας (Economic Replicability Test – ERT).

Το ERT αξιολογεί κατά πόσο τα έσοδα ενός παροχέα ο οποίος αιτείται πρόσβαση (access seeker) και προσφέρει εμβληματικά προϊόντα στη λιανική αγορά, επαρκούν για να καλύψουν το κόστος που θα υφίστατο για να προσφέρει τις υπηρεσίες αυτές στους πελάτες του (συμπεριλαμβανομένου ενός εύλογου οικονομικού κέρδους), εφόσον αναπαρήγαγε τα τιμολόγια των λιανικών προϊόντων του παροχέα ο οποίος έχει οριστεί ως κατέχων Σημαντική Ισχύ στην Αγορά.

Το τεστ αξιολογεί κατά πόσο ικανοποιείται η ακόλουθη συνθήκη:

έσοδα (παροχέα ο οποίος αιτείται πρόσβαση) > κόστος λιανικής + κόστος χονδρικής

Calculation of an ERT (illustrative) [Source: Analysys Mason, 2024]

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι τα έσοδα αφορούν τον παροχέα ο οποίος αιτείται πρόσβαση (access seeker), καθώς τα κοστολογικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό είναι εκείνα που υφίσταται ο ίδιος. Ωστόσο, τα έσοδα αυτά βασίζονται στην αντιστοιχία του τιμολογίου των «εμβληματικών προϊόντων» του παροχέα ο οποίος έχει οριστεί ως κατέχων Σημαντική Ισχύ στην Αγορά.

Το συνολικό κόστος περιλαμβάνει τόσο το λιανικό κόστος όσο και το χονδρικό κόστος του παροχέα ο οποίος αιτείται πρόσβαση (access seeker). Το χονδρικό κόστος αντιστοιχεί στις χονδρικές πληρωμές προς τον παροχέα ο οποίος έχει οριστεί ως κατέχων Σημαντική Ισχύ στην Αγορά. Το λιανικό κόστος περιλαμβάνει τα διάφορα κόστη που υφίσταται ο παροχέας ο οποίος αιτείται πρόσβαση για την παροχή υπηρεσιών στην λιανική αγορά: κόστος ιδιόκτητου δικτύου, λιανικά κόστη, κόστος διασύνδεσης και κοινά κόστη. Τα κόστη αυτά περιλαμβάνουν και το κόστος κεφαλαίου (δηλαδή το οικονομικό κέρδος επί του απασχολούμενου κεφαλαίου).

2.2. Προσέγγιση για το μοντέλο ελέγχου περιθωρίου ευρυζωνικών υπηρεσιών broadband margin-squeeze model.

2.2.1. Προϊόντα

Όλα τα ευρυζωνικά πακέτα λαμβάνονται αρχικά υπόψη, είτε η υπηρεσία ευρυζωνικής πρόσβασης πωλείται ως αυτόνομη υπηρεσία είτε σε συνδυασμό με σταθερή τηλεφωνία, IPTV ή ακόμη και κινητές υπηρεσίες (δηλαδή υπηρεσίες διπλής, τριπλής ή τετραπλής δέσμης). Η αξιολόγηση των δεσμοποιημένων λιανικών προσφορών γίνεται με βάση τη μεθοδολογία που περιγράφεται στην «περί της ex-ante αξιολόγησης δεσμοποιημένων λιανικών προσφορών, Απόφαση του 2015, Κ.Δ.Π 27/2015» ως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

Στη συνέχεια, για τους υπολογισμούς της εκ των προτέρων δοκιμής οικονομικής αναπαραγωγιμότητας (ERT) θα ληφθούν υπόψη μόνο τα εμβληματικά προϊόντα. Σύμφωνα με την προσέγγιση που ακολουθούν άλλες ευρωπαϊκές εθνικές ρυθμιστικές αρχές (EPA), τα εμβληματικά προϊόντα θα ορίζονται ως οι προσφορές λιανικής ευρυζωνικής πρόσβασης οι οποίες, κατά φθίνουσα σειρά συνολικών εσόδων λιανικής, αντιπροσωπεύουν αθροιστικά μερίδιο εσόδων 70% των συνολικών εσόδων από όλες τις προσφορές λιανικής ευρυζωνικής πρόσβασης του παροχέα με Σημαντική Ισχύ στην Αγορά. Προσφορές λιανικής ευρυζωνικής πρόσβασης που αντιστοιχούν τουλάχιστον στο 10% των συνολικών εσόδων από όλες τις προσφορές λιανικής ευρυζωνικής πρόσβασης σε ατομική βάση και δεν περιλαμβάνονται στο ανωτέρω 70%, εφόσον υπάρχουν, θα θεωρούνται επίσης εμβληματικά προϊόντα. Ο Επίτροπος δύναται με βάση τις τρέχουσες και μελλοντοστρεφείς παρατηρήσεις του για την αγορά, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη σχέση τους με τον υφιστάμενο και τον μελλοντικό ανταγωνισμό, να προσδιορίζει ως εμβληματικά, επιπρόσθετα προϊόντα.

Τα εμβληματικά προϊόντα θα αναλυθούν ως χαρτοφυλάκιο (δηλαδή εάν μπορούν να αναπαραχθούν συλλογικά) και ατομικά (δηλαδή εάν κάθε ένα μπορεί να αναπαραχθεί χωριστά).

2.2.2. Χρονική Περίοδος Μοντελοποίησης

Το μοντέλο ελέγχου περιθωρίου ευρυζωνικών υπηρεσιών είναι πολυετές (10 έτη), με τον αριθμό των ετών που θα περιλαμβάνονται στο μοντέλο να πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσος με τη μέση διάρκεια της συνδρομής του πελάτη, ώστε να ληφθεί δεόντως υπόψη η διαχρονική αξία του χρήματος μέσω του υπολογισμού της καθαρής παρούσας αξίας (NPV).

2.2.3. Πρότυπο κόστους

Στο μοντέλο εφαρμόζεται η μέθοδος LRAIC+ για τα κόστη του δικτύου επόμενου σταδίου (downstream network costs).

2.2.4. Σχετικό κόστος επόμενου σταδίου (Relevant downstream costs)

Σε συμμόρφωση με τη Σύσταση (EE) 2024/539, «*Το κόστος επόμενου σταδίου υπολογίζεται βάσει του κόστους των επιχειρήσεων επόμενου σταδίου του ίδιου του φορέα εκμετάλλευσης με ΣΙΑ (κριτήριο του εξίσου αποδοτικού φορέα εκμετάλλευσης – Equally Efficient Operator (EEO test))*».

Η Σύσταση (EE) 2024/539 αναφέρει επίσης ότι «*η απουσία οικονομικής αναπαραγωγιμότητας μπορεί να βεβαιωθεί καταδεικνύοντας ότι το σκέλος λιανικής επόμενου σταδίου του ίδιου του φορέα εκμετάλλευσης με ΣΙΑ δεν θα μπορούσε να ασκεί επικερδή εμπορική δραστηριότητα βάσει της τιμής προηγούμενου σταδίου την οποία χρεώνει στους ανταγωνιστές του το σκέλος του φορέα εκμετάλλευσης με ΣΙΑ που δραστηριοποιείται στην αγορά προηγούμενου σταδίου [κριτήριο του εξίσου αποδοτικού φορέα εκμετάλλευσης (EEO)]. Η χρήση του κριτηρίου του εξίσου αποδοτικού φορέα εκμετάλλευσης επιτρέπει στις EPA να υποστηρίξουν τις επενδύσεις φορέων εκμετάλλευσης με ΣΙΑ σε VHFN και παρέχει κίνητρα για καινοτομία για την παροχή υπηρεσιών βάσει VHFN.*»

2.2.5. Ρυθμιζόμενες εισροές χονδρικής και σχετικές τιμές αναφοράς

Οι σχετικές τιμές αναφοράς χονδρικής είναι εκείνες που αναφέρονται στα Υποδείγματα Προσφοράς Υπηρεσιών του παροχέα ο οποίος έχει οριστεί ως κατέχων Σημαντική Ισχύ στην Αγορά ή και σε εμπορικές συμφωνίες μεταξύ του παροχέα ο οποίος έχει οριστεί ως κατέχων Σημαντική Ισχύ στην Αγορά και παροχέων οι οποίοι αιτούνται πρόσβαση.

2.2.6. Κόστη ιδιόκτητου δικτύου του μοντελοποιημένου παροχέα (Own Network Costs)

Τα κόστη επόμενου σταδίου του ιδιόκτητου δικτύου του μοντελοποιημένου παροχέα προκύπτουν από το μοντέλο bottom-up.

2.2.7. Κόστη διασύνδεσης (Interconnection costs)

Τα κόστη διασύνδεσης αποτελούνται από τις χονδρικές πληρωμές για διασύνδεση φωνής, στις ισχύουσες τιμές ανά λεπτό.

2.2.8. Λιανικά κόστη (Retail costs)

Τα κόστη λιανικής προέρχονται από τους ελεγμένους ή ρυθμιστικούς λογαριασμούς του παροχέα ο οποίος έχει οριστεί ως κατέχων Σημαντική Ισχύ στην Αγορά.

2.2.9. Κοινά κόστη (Common costs)

Τα κοινά κόστη περιλαμβάνονται στα κόστη ιδιόκτητου δικτύου του μοντελοποιημένου παροχέα, τα οποία προκύπτουν από το μοντέλο bottom-up.

2.2.10. Μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου (Weighted Average Cost of Capital ή «WACC»)

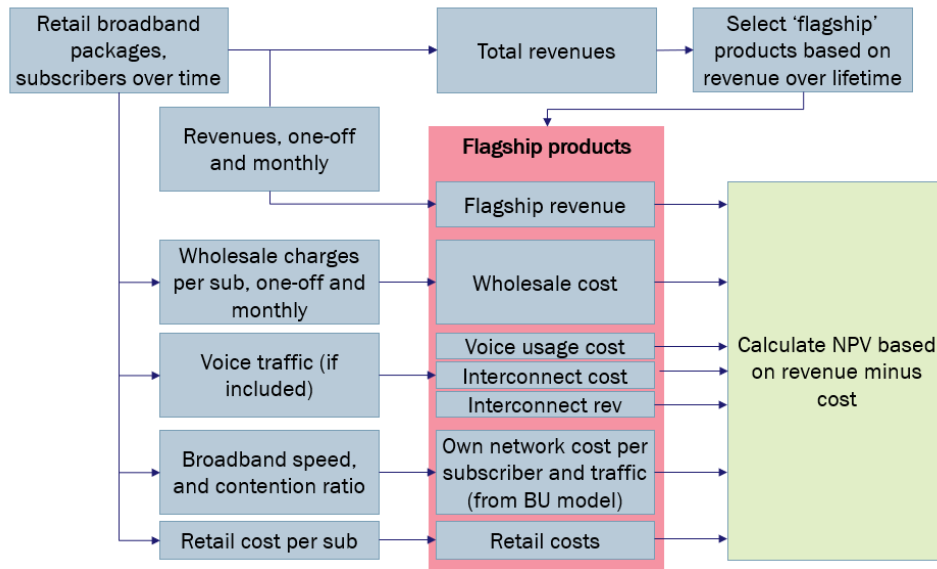
Το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου «WACC» που χρησιμοποιείται στο μοντέλο bottom-up, υπολογίζεται ως αναφέρεται στο σημείο 1.4.9 του παρόντος Παραρτήματος.

2.2.11. Αξιολόγηση οικονομικής αναπαραγωγιμότητας (Assessment of replicability)

Βασίζεται στην καθαρή παρούσα αξία (NPV) της αναπαραγωγής των εμβληματικών προϊόντων παροχέα με Σημαντική Ισχύ στην Αγορά, για τη μέση διάρκεια συνδρομής των πελατών.

2.2.12. Διαγραμματική επισκόπηση των διαδικασιών υπολογισμού του μοντέλου.

Το παρακάτω διάγραμμα παρουσιάζει μια διαγραμματική επισκόπηση των διαδικασιών υπολογισμού του μοντέλου ελέγχου περιθωρίου ευρυζωνικών υπηρεσιών.

Calculation flow of the broadband MS model [Source: Analysys Mason, 2024]

2.3. Προσέγγιση για το μοντέλο ελέγχου περιθωρίου υπηρεσιών μισθωμένων γραμμών (Leased Lines margin-squeeze model).

2.3.1. Προϊόντα

Λαμβάνονται υπόψη όλες οι τεχνολογίες εγχώριων υπηρεσιών μισθωμένων γραμμών.

Άλλες πτυχές του μοντέλου ελέγχου περιθωρίου για τις υπηρεσίες μισθωμένων γραμμών, συμπεριλαμβανομένης της μεθοδολογίας επιλογής των εμβληματικών προϊόντων, είναι ίδιες με εκείνες του μοντέλου ελέγχου περιθωρίου για τις ευρυζωνικές υπηρεσίες.

2.4. Προσέγγιση για το μοντέλο ελέγχου περιθωρίου τερματισμού κλήσεων σταθερής (Voice margin-squeeze model).

2.4.1. Προϊόντα

Λαμβάνονται υπόψη οι υπηρεσίες τερματισμού κλήσεων εντός δέσμης (in-bundle) και εκτός δέσμης (out-of-bundle) βάσει της μέσης χρήσης ενός πελάτη με υπηρεσία φωνής.

2.4.2. Κόστη

Στο μοντέλο λαμβάνονται υπόψη τα ισχύοντα χονδρικά τέλη τερματισμού, καθώς και τα κόστη ιδίου δικτύου για τις πλατφόρμες φωνής.

2.4.3. Χρονική Περίοδος Μοντελοποίησης

Το μοντέλο ελέγχου περιθωρίου τερματισμού κλήσεων σταθερής, έχει χρονική περίοδο μοντελοποίησης ενός μήνα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

(Άρθρο 17)

Μεθοδολογία Υπολογισμού Ανώτατης Μοναδιαίας Τιμής Πρόσβασης Επίγειας Ψηφιακής Τηλεόρασης

1. Εισαγωγή

Το παρόν αφορά στην ανάλυση και αξιολόγηση των διαθέσιμων μεθοδολογιών κοστολόγησης, με στόχο την επιλογή της πλέον κατάλληλης για τις υπηρεσίες που προσφέρονται από τον Παροχέα με Σημαντική Ισχύ στη Χονδρική Αγορά Υπηρεσιών Μετάδοσης για τη Διανομή Τηλεοπτικού Περιεχομένου σε Τελικούς Χρήστες. Η εν λόγω αγορά περιλαμβάνει:

- Την αγορά για επίγειες ψηφιακές τηλεοπτικές υπηρεσίες μετάδοσης, και
- Την αγορά εναλλακτικής πρόσβασης σε ψηφιακές τηλεοπτικές υπηρεσίες μετάδοσης οι οποίες πραγματοποιούνται με τη χρήση δικτύου xDSL (IPTV), οπτικού (IPTV) και καλωδιακού (Cable).

Περιγράφεται η προτεινόμενη μεθοδολογία κοστολόγησης καθώς και η εξίσωση για τον υπολογισμό της Ανώτατης Μοναδιαίας Τιμής Πρόσβασης, όσον αφορά την αγορά για επίγειες ψηφιακές τηλεοπτικές υπηρεσίες μετάδοσης, βάσει της οποίας θα διαμορφωθεί το σχετικό ρυθμιστικό πλαίσιο.

Ο Επίτροπος Επικοινωνιών έλαβε υπόψη τόσο τις ιδιαιτερότητες και τα χαρακτηριστικά της εν λόγω αγοράς, όσο και τις πρόνοιες της παρούσας Ρυθμιστικής Απόφασης, η οποία καθορίζει το γενικό πλαίσιο κοστολόγησης και τιμολόγησης υπηρεσιών πρόσβασης σε δίκτυα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών.

Οποιοσδήποτε ρυθμιστικές προβλέψεις, τεχνικές λεπτομέρειες ή ειδικοί όροι δεν καταγράφονται στο παρόν Παράρτημα, θεωρείται ότι καλύπτονται πλήρως από την παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση.

2. Επιλογές Μεθόδου Κοστολόγησης

Ο πιο κάτω πίνακας συνοψίζει τις μεθοδολογικές προσεγγίσεις κοστολόγησης που εξετάστηκαν από τον Επίτροπο Επικοινωνιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης της ενδεδειγμένης μεθόδου για την υπό εξέταση υπηρεσία:

	TOP - DOWN		BOTTOM - UP	
	HISTORIC COSTS	CURRENT COSTS	HISTORIC COSTS	CURRENT COSTS
LRAIC ²		TD LRAIC		BU LRAIC
FDC ³	HCA ⁴	CCA ⁵		

2.1. Μοντέλο Κοστολόγησης: Μοντέλο Top Down ή Bottom Up

²LRAIC = LONG RUN AVERAGE INCREMENTAL COSTS (ΜΕΣΟ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΟ ΕΠΑΥΞΗΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ)

³FDC = FULLY DISTRIBUTED COSTS (ΠΛΗΡΩΣ ΚΑΤΑΝΕΜΗΜΕΝΟ ΚΟΣΤΟΣ)

⁴HCA = HISTORIC COST ACCOUNT (ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ)

⁵CCA = CURRENT COST ACCOUNT (ΤΡΕΧΟΝ ΚΟΣΤΟΣ)

Ο Επίτροπος Επικοινωνιών καλείται να αξιολογήσει κατά πόσο η κοστολόγηση του υπό εξέταση προϊόντος θα βασιστεί στη μεθοδολογία του κοστολογικού μοντέλου Top Down ή Bottom Up.

Το κοστολογικό μοντέλο Top Down επιτρέπει την εισαγωγή τόσο ιστορικών όσο και τρεχουσών αξιών και μπορεί να βασίζεται είτε στη μεθοδολογία του Πλήρους Επαυξητικού Κόστους (FAC) είτε στο LRIC. Τα οικονομικά στοιχεία που εισάγονται στο κοστολογικό μοντέλο Top Down προέρχονται από τα απολογιστικά στοιχεία που αφορούν το οικονομικό έτος χ-1 (ελεγμένα οικονομικά στοιχεία) και τα προϋπολογιστικά στοιχεία που αφορούν το οικονομικό έτος χ.

Η εξάρτηση από τα λογιστικά στοιχεία του παροχέα μπορεί να θεωρηθεί ως μειονέκτημα του μοντέλου Top Down, καθώς το κοστολογικό σύστημα εξαρτάται κατά πολύ από την ευρωστία των οικονομικών στοιχείων του λογιστικού συστήματος που παρέχονται από τον παροχέα. Ωστόσο, η δυνατότητα διάκρισης μεταξύ των προσφερόμενων προϊόντων, διασφαλίζεται μέσω της υποχρέωσης Λογιστικού Διαχωρισμού, στην περίπτωση που υιοθετηθεί η προσέγγιση Top Down.

Επιπλέον, η χρήση του κοστολογικού μοντέλου Top Down ενδέχεται να ενισχύσει την τάση υπερ-επένδυσης από την πλευρά των παροχέων καθώς το μοντέλο τους επιτρέπει να ανακτούν το κόστος τους. Παρ' όλα αυτά, το μοντέλο μπορεί να προσαρμοστεί ώστε να αντικατοπτρίζει αποδεκτά επίπεδα αποδοτικότητας, αποτρέποντας έτσι τη μετακύλιση μη αποδοτικών δαπανών στα χονδρικά προϊόντα. Οι λειτουργικές και κεφαλαιουχικές δαπάνες του παροχέα μπορούν να εξεταστούν ώστε να διασφαλιστεί ότι μόνο εύλογες και σχετικές δαπάνες με τις δραστηριότητες του παροχέα περιλαμβάνονται στην κοστολόγηση των προϊόντων.

Αντιθέτως, στην περίπτωση υιοθέτησης της προσέγγισης Bottom Up, η κοστολόγηση βασίζεται στο Μέσο Μακροπρόθεσμο Επαυξητικό Κόστος (LRAIC), σε τρέχουσες αξίες. Επισημαίνεται ότι τα μοντέλα Bottom Up αναπτύσσονται από τη Ρυθμιστική Αρχή.

Σε ένα μοντέλο Bottom Up, η διαδικασία ξεκινά με τον καθορισμό της προβλεπόμενης ζήτησης, βάσει της οποίας διαστασιοποιείται το απαραίτητο δίκτυο. Στη συνέχεια υπολογίζεται το ετήσιο Μεικτό Κόστος Αντικατάστασης (Gross Replacement Cost) του δικτύου ενώ οι επιμέρους συνιστώσες κόστους κατανέμονται στα τελικά προϊόντα/υπηρεσίες. Τα δεδομένα που εισάγονται στο Bottom Up μοντέλο δυνατό να αντικατοπτρίζουν τα στοιχεία ενός νεοεισερχόμενου παροχέα.

Δεδομένου ότι ο παροχέας με Σημαντική Ισχύ αποτελεί νεοεισερχόμενο παροχέα στη συγκεκριμένη αγορά, τα αποτελέσματα του μοντέλου Bottom Up αναμένεται να είναι συγκρίσιμα με εκείνα που θα προκύψουν από το μοντέλο Top Down, υπό την προϋπόθεση κατάλληλων προσαρμογών.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, ο Επίτροπος κρίνει ότι η χρήση του μοντέλου **Top Down**, είναι καταλληλότερη για την κοστολόγηση του εν λόγω προϊόντος.

2.2. Μεθοδολογία κοστολόγησης: Μακροπρόθεσμο Επαυξητικό Κόστος ή Πλήρως Κατανεμημένο Κόστος

Ο Επίτροπος Επικοινωνιών έχει αξιολογήσει την καταλληλότερη μεθοδολογία κοστολόγησης για τα προϊόντα του παροχέα με Σημαντική Ισχύ στην Αγορά, μεταξύ της μεθοδολογίας του Μακροπρόθεσμου Επαυξητικού Κόστους (Long Run Incremental Costs - LRIC) και της μεθοδολογίας του Πλήρους Κατανεμημένου Κόστους (Fully Distributed Costs - FDC).

Η μεθοδολογία FDC βασίζεται στην κατανομή των εύλογων δαπανών, όπως αυτές προκύπτουν από τα λογιστικά βιβλία του παροχέα, στα τελικά προϊόντα. Η προσέγγιση αυτή είναι κατάλληλη για την κοστολόγηση των υπηρεσιών εκπομπής προγραμμάτων, απλής και υψηλής ευκρίνειας, που παρέχονται μέσω του δικτύου επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης, καθώς αξιοποιεί ιστορικά οικονομικά στοιχεία. Σε περιπτώσεις όπου εντοπιστεί ότι ο παροχέας δεν λειτουργεί αποδοτικά, προνοείται η δυνατότητα για σχετικές ρυθμίσεις ή αναπροσαρμογές, με στόχο την αφαίρεση του μη αποδοτικού μέρους που επιβαρύνει το κόστος. Η αξιολόγηση της αποδοτικότητας του Παροχέα με Σημαντική Ισχύ στην Αγορά θα εξεταστεί αναλυτικά σε ξεχωριστή μελέτη.

Αναγνωρίζεται ότι η κατανομή του κόστους βάσει της μεθοδολογίας του FDC δυνατό να είναι υποκειμενική στην περίπτωση που υπάρχουν πολλαπλά προϊόντα, υπηρεσίες ή και αγορές. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, η διάκριση μεταξύ των προϊόντων διασφαλίζεται μέσω της υποχρέωσης Λογιστικού Διαχωρισμού.

Αντιθέτως, η μεθοδολογία LRIC στηρίζεται στον υπολογισμό του μέσου όρου των μεταβλητών και σταθερών παραγωγικών δαπανών που κατανέμονται απευθείας στις επιμέρους δραστηριότητες του παροχέα, καθώς και στην αναλογική κατανομή του κοινού κόστους. Η προσέγγιση αυτή ενδείκνυται κυρίως για την περίπτωση προσθήκης νέων υπηρεσιών σε υφιστάμενο δίκτυο, όπου το σχετικό κόστος αφορά μόνο τις επιπρόσθετες δαπάνες, δεδομένου ότι το βασικό κόστος έχει ήδη επιμεριστεί στις υφιστάμενες υπηρεσίες.

Η μεθοδολογία LRIC επιτρέπει τον υπολογισμό του κόστους παροχής πρόσθετης παραγωγής, βάσει των προβλεπόμενων δαπανών ενός αποδοτικού παροχέα. Η μεθοδολογία αυτή προσδιορίζει το φάσμα μεταξύ του επαυξητικού κόστους (floor) και του συνολικού κόστους (ceiling), παρέχοντας έτσι στις Ρυθμιστικές Αρχές τα αναγκαία εργαλεία για τον καθορισμό τιμών που ούτε ενθαρρύνουν αναποτελεσματικές επενδύσεις ούτε αποτρέπουν αποδοτικές πρωτοβουλίες.

Ο Επίτροπος θεωρεί ότι η πλέον ενδεδειγμένη μεθοδολογία για την κοστολόγηση των προϊόντων του παροχέα με Σημαντική Ισχύ στην Αγορά είναι η μεθοδολογία του **Πλήρους Κατανεμημένου Κόστους (FDC)**, υπό την προϋπόθεση ενσωμάτωσης των αναγκαίων ρυθμιστικών παρεμβάσεων ή αναπροσαρμογών, όπου κριθεί ότι υπάρχουν στοιχεία μη αποδοτικής λειτουργίας που επιβαρύνουν το κόστος.

2.3. Βάση κοστολόγησης: Ιστορικό ή Τρέχον Κόστος

Μία από τις βασικές ρυθμιστικές επιλογές που πρέπει να ληφθούν στο πλαίσιο της κοστολόγησης των ρυθμιζόμενων χονδρικών προϊόντων αφορά την επιλογή της βάσης κοστολόγησης, δηλαδή εάν αυτή θα στηρίζεται στο ιστορικό ή στο τρέχον κόστος.

Η κοστολόγηση βάσει ιστορικού κόστους επιτρέπει στον παροχέα να ανακτήσει τις πραγματικές δαπάνες που έχει πραγματοποιήσει για την παροχή του εκάστοτε προϊόντος, επαυξημένο με μια εύλογη απόδοση των επενδύσεων του. Η μεθοδολογία του ιστορικού κόστους βασίζεται στα οικονομικά στοιχεία του παροχέα, γεγονός που διευκολύνει τη συμφιλίωση μεταξύ των αποτελεσμάτων του παροχέα (οικονομικών vs κοστολογικών στοιχείων).

Η μεθοδολογία κοστολόγησης βάσει του τρέχοντος κόστους (Current Cost Accounting, CCA) χρησιμοποιείται κυρίως για την ενίσχυση του ανταγωνισμού στη χονδρική αγορά, ιδίως σε περιπτώσεις που τα αρχικά κόστη των επενδύσεων δεν είναι διαθέσιμα ή επαρκώς τεκμηριωμένα. Η μεθοδολογία του CCA στηρίζεται σε προβλέψεις σχετικά με το κόστος απόκτησης αντίστοιχων παγίων ή υπηρεσιών, με βάση τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς.

Στις περισσότερες περιπτώσεις η επανεκτίμηση των στοιχείων σε τρέχον κόστος καταλήγει σε ψηλότερα συνολικά και μοναδιαία κόστη σε σχέση με το ιστορικό κόστος.

Η επιλογή της μεθοδολογίας του Ιστορικού κόστους έχει το πλεονέκτημα ότι ο παροχέας δεν εισπράττει τέλη για υπηρεσίες που δεν έχουν παρασχεθεί, ούτε και ανακτά ποσά μεγαλύτερα από τις πραγματικές δαπάνες που έχει πραγματοποιήσει.

Με βάση τα πιο πάνω, ο Επίτροπος αποφασίζει όπως η κοστολόγηση των σχετικών προϊόντων βασιστεί στη μεθοδολογία του **ιστορικού κόστους (HCA)**.

2.4. Συμπέρασμα

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η κοστολόγηση των υπηρεσιών εκπομπής προγραμμάτων, τόσο απλής όσο και υψηλής ευκρίνειας, που παρέχονται μέσω του δικτύου επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης, θα βασιστεί:

- στη μεθοδολογία του Πλήρους Κατανεμημένου Κόστους,
- με τη χρήση ιστορικών λογιστικών αξιών,
- και εφαρμογή του μοντέλου «Top-Down» για τον υπολογισμό του κόστους,
- με κατάλληλες προσαρμογές αποδοτικότητας (efficiency adjustments).

3. Κατηγορίες Κόστους

Η κοστολόγηση της υπηρεσίας μετάδοσης του σήματος, βάσει της μεθοδολογίας του Πλήρως Κατανεμημένου Κόστους (FDC) και το μοντέλο Top-Down, βασίζεται στα οικονομικά και λογιστικά στοιχεία του παροχέα, τα οποία επιμερίζονται στις παρεχόμενες υπηρεσίες με βάση τεκμηριωμένα κριτήρια κατανομής (κλειδες επιμερισμού), αφού εφαρμοστούν οι κατάλληλες προσαρμογές αποδοτικότητας, όπου κρίνεται αναγκαίο ώστε να αντανakλάται η λειτουργία ενός αποδοτικού παροχέα. Το κόστος του παροχέα κατανέμεται στην υπηρεσία που παρέχεται, ανάλογα με τη χρήση του δικτύου.

Οι βασικές κατηγορίες κόστους που λαμβάνονται υπόψη, περιλαμβάνουν τόσο τις λειτουργικές δαπάνες όσο και το κόστος κεφαλαίου και περιγράφονται πιο κάτω.

3.1. Λειτουργικές Δαπάνες

Αφορούν επαναλαμβανόμενες, τακτικές δαπάνες που απαιτούνται για τη συντήρηση και λειτουργία του δικτύου επίγειας ψηφιακής μετάδοσης, συμπεριλαμβανομένων των μισθολογικών δαπανών προσωπικού, του ηλεκτρισμού, της συντήρησης εξοπλισμού και κτηρίων, των ενοικίων και της ασφάλειας του δικτύου.

Περιλαμβάνεται επίσης η κατανομή του κόστους των κεφαλαιουχικών επενδύσεων υλικών και άυλων καθ' όλη τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους. Ενδεικτικά, περιλαμβάνουν την απόσβεση του εξοπλισμού μετάδοσης (πχ. πομποί και κεραίες), την απόσβεση κτηρίων, την απόσβεση της άδειας λειτουργίας δικτύου, κλπ. Οι αποσβέσεις υπολογίζονται βάσει των ιστορικών λογιστικών αξιών (HC) του παροχέα.

3.2. Κόστος Κεφαλαίου

Το ετήσιο κόστος κεφαλαίου, προκύπτει ως το γινόμενο του απασχολούμενου κεφαλαίου με το σταθμισμένο μέσο κόστος κεφαλαίου (WACC). Το κόστος αυτό λαμβάνεται υπόψη στον υπολογισμό της ανώτατης μοναδιαίας τιμής πρόσβασης, ώστε να διασφαλίζεται η εύλογη απόδοση επί των επενδύσεων του παροχέα. Με τον τρόπο αυτό, ο παροχέας δεν καλύπτει μόνο τις λειτουργικές του δαπάνες, αλλά του αναγνωρίζεται και ένα «εύλογο κέρδος» επί του επενδυμένου κεφαλαίου.

Η ενσωμάτωση των πιο πάνω κατηγοριών περιγράφεται πιο κάτω:

3.2.1. Απασχολούμενο Κεφάλαιο

Το απασχολούμενο κεφάλαιο αντιπροσωπεύει τα κεφάλαια που έχει δεσμεύσει ή επενδύσει ο παροχέας για την υποστήριξη και παροχή των υπηρεσιών του, μέσω επενδύσεων σε εξοπλισμό, υποδομές και λοιπά λειτουργικά μέσα και περιλαμβάνει:

i. Επενδυμένο κεφάλαιο σε πάγια περιουσιακά στοιχεία

Το επενδυμένο κεφάλαιο σε υλικά και άυλα πάγια περιουσιακά στοιχεία αναφέρεται στην καθαρή λογιστική αξία των επενδύσεων που έχει πραγματοποιήσει ο παροχέας για την απόκτηση και εγκατάσταση παγίων μέσων απαραίτητων για την παροχή των υπηρεσιών του. Σε αυτά περιλαμβάνονται ο πάγιος τεχνικός εξοπλισμός και οι υποδομές, όπως πομποί, κεραίες, δίκτυα μετάδοσης, σταθμοί εκπομπής, εξοπλισμός για τη συλλογή και επεξεργασία σήματος, καθώς και τα συνοδευτικά στοιχεία, όπως κτίρια και οχήματα.

Περιλαμβάνονται επίσης οι δαπάνες για την αναβάθμιση του υφιστάμενου εξοπλισμού και της τεχνολογίας, στο βαθμό που αυτές οδηγούν σε διασφάλιση της ποιότητας και αποδοτικότητας του δικτύου. Είναι αναμενόμενο ότι το δίκτυο του παροχέα θα ανανεώνεται σταδιακά στο πλαίσιο του κύκλου ζωής των παγίων.

Η αμοιβή για τη χρήση φάσματος, καταχωρείται ως άυλο πάγιο στοιχείο και ενσωματώνεται στο συνολικό επενδυμένο κεφάλαιο.

ii. Κεφάλαιο Κίνησης (Working Capital)

Το κεφάλαιο κίνησης είναι η διαφορά μεταξύ του κυκλοφορούντος ενεργητικού (Current Assets) και των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων (Current Liabilities) μιας επιχείρησης. Αντιπροσωπεύει τα διαθέσιμα μέσα που έχει η επιχείρηση για να χρηματοδοτεί τις καθημερινές της λειτουργικές δραστηριότητες και να ανταποκρίνεται στις τρέχουσες οικονομικές της υποχρεώσεις.

3.2.2. Σταθμισμένο Μέσο Κόστος Κεφαλαίου (WACC)

Το Σταθμισμένο Μέσο Κόστος Κεφαλαίου (WACC) αποτελεί το μέσο κόστος χρηματοδότησης μιας επιχείρησης, σταθμισμένο με βάση τη σχετική συμμετοχή των ιδίων και ξένων κεφαλαίων στο συνολικό απασχολούμενο κεφάλαιο. Αντικατοπτρίζει την ελάχιστη απαιτούμενη απόδοση που πρέπει να αποδώσει η επιχείρηση στους χρηματοδότες της (μετόχους και δανειστές), προκειμένου να είναι οικονομικά βιώσιμη. Στο πλαίσιο της ρυθμιστικής κοστολόγησης, το WACC χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ετήσιου κόστους κεφαλαίου που αποδίδεται στο απασχολούμενο κεφάλαιο. Ο υπολογισμός γίνεται βάσει της ακόλουθης σχέσης:

$$WACC_{pre-tax} = \frac{WACC_{post-tax}}{1 - T}$$

Όπου:

$$WACC_{post-tax} = (Cd_{pre-tax} \times (1 - T) \times \frac{D}{V} + (Ce_{post-tax} \times \frac{E}{V}))$$

Όπου:

- i. **E:** Αξία ιδίων κεφαλαίων
- ii. **D:** Αξία χρέους
- iii. **V:** Συνολική αξία κεφαλαίου (E + D)
- iv. **Ce:** Κόστος ιδίων κεφαλαίων (**Ce**= RFR + β x ERP)
- v. **RFR:** Επιτόκιο άνευ κινδύνου
- vi. **β:** Συντελεστής βήτα ($\beta_E = \frac{\beta_A}{(1 - \frac{D}{V})} - \beta_D \times \frac{D}{E}$)
- vii. **ERP:** Το ασφάλιστρο κινδύνου ιδίων κεφαλαίων
- viii. **Cd:** Κόστος χρέους (**Cd** = RFR + Debt premium)
- ix. **Debt premium:** το ασφάλιστρο χρέους είναι η πρόσθετη απόδοση που αναμένουν οι δανειστές από μια επιχείρηση με συγκεκριμένο πιστωτικό κίνδυνο, πέρα και πάνω από το RFR.
- x. **T:** Φορολογικός συντελεστής
- xi. **β_A:** συντελεστής βήτα στοιχείων ενεργητικού
- xii. **β_D:** συντελεστής βήτα χρέους
- xiii. **β_E:** συντελεστής βήτα ιδίων κεφαλαίων

4. Αρχές Καταμερισμού του Κόστους

Ο καταμερισμός του κόστους σε συστήματα που ακολουθούν τη μεθοδολογία του πλήρως καταναμημένου κόστους (FDC) γίνεται ως ακολούθως:

4.1. Άμεσα Κόστη

Πρόκειται για δαπάνες που μπορούν να κατανεμηθούν απευθείας στην υπό εξέταση υπηρεσία χωρίς ανάγκη επιμερισμού (π.χ. Κόστος εξοπλισμού που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τη μετάδοση του σήματος, αμοιβές και εργοδοτικές εισφορές προσωπικού που απασχολείται αποκλειστικά στην εν λόγω δραστηριότητα κλπ).

4.2. Έμμεσα Κόστη

Σημαίνει το κόστος που δεν μπορεί οικονομικά να προσδιοριστεί και να καταμεριστεί σε συγκεκριμένο στοιχείο κόστους. Αναφέρονται σε δαπάνες που εξυπηρετούν πέραν της μίας υπηρεσίας και κατανέμονται με βάση κατάλληλες κλείδες επιμερισμού (π.χ. διοικητική υποστήριξη, λογιστήριο, κοινές υποδομές κλπ).

4.3. Κοινά Κόστη

Αφορά κόστη που δεν μπορούν να επιμεριστούν άμεσα ή έμμεσα σε συγκεκριμένες υπηρεσίες και εξυπηρετούν συνολικά τη λειτουργία του παροχέα (π.χ. γενικά έξοδα εταιρικής διοίκησης κλπ). Τα κόστη αυτά επιμερίζονται μέσω διαδοχικού καταμερισμού κόστους.

5. Μέθοδος υπολογισμού Ανώτατης Μοναδιαίας Τιμής Πρόσβασης (ΑΜΤΠ)

5.1. Συνολικό ετήσιο κόστος

Η μέθοδος καθορισμού της Ανώτατης Μοναδιαίας Τιμής Πρόσβασης (ΑΜΤΠ), βασισμένη στην προσέγγιση Price Cap, καθορίζει το μέγιστο επίπεδο τιμής που επιτρέπεται να χρεώσει ο παροχέας δικτύου επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης στους παροχείς περιεχομένου για την πρόσβαση στο δίκτυο. Ο σκοπός αυτής της μεθόδου είναι να διασφαλίσει ότι η τιμή πρόσβασης αντικατοπτρίζει το πραγματικό και εύλογο κόστος παροχής της υπηρεσίας, κατά το έτος χρήσης.

Για τον καθορισμό της ΑΜΤΠ υπολογίζεται αρχικά το συνολικό ετήσιο κόστος του παροχέα, το οποίο περιλαμβάνει το ετήσιο κόστος κεφαλαίου, τις λειτουργικές δαπάνες και τις αποσβέσεις παγίων, προσαρμοσμένα ανάλογα ώστε να αντικατοπτρίζουν το κόστος ενός αποδοτικού παροχέα.

Το άθροισμα τους αποτελεί το συνολικό ετήσιο κόστος του παροχέα, το οποίο επιμερίζεται στους παροχείς περιεχομένου (τηλεοπτικοί σταθμοί), οι οποίοι κάνουν χρήση των υπηρεσιών του παροχέα δικτύου, αναλόγως της χρήσης που κάνουν.

5.2. Συνολική χρήση σε Mbps

Η ΑΜΤΠ υπολογίζεται βάσει του συνολικού ετήσιου κόστους ανάπτυξης και λειτουργίας του δικτύου επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης διαιρούμενο με τη συνολική κατειλημμένη χωρητικότητα σε Mbps.

$$\text{ΑΜΤΠ} = \frac{\text{Συνολικό Ετήσιο Κόστος}}{\text{Συνολική Κατειλημμένη Χωρητικότητα σε Mbps}}$$

Η συνολικά κατειλημμένη χωρητικότητα σε Mbps προσδιορίζεται από τον παροχέα του δικτύου με βάση τεκμηριωμένες εκτιμήσεις χρήσης για το υπό αναφορά έτος και εγκρίνεται από το Τμήμα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών. Η παράμετρος αυτή χρησιμοποιείται ως διαιρέτης στην εξίσωση υπολογισμού της ΑΜΤΠ, καθώς αποτυπώνει την εκτιμώμενη συνολική χρήση του δικτύου για το υπό αναφορά έτος. Με αυτόν τον τρόπο, διασφαλίζεται η αναλογική κατανομή του κόστους μεταξύ των χρηστών του δικτύου.

5.3. Ανώτατη Μοναδιαία Τιμή Πρόσβασης (ΑΜΤΠ)

Η Ανώτατη Μοναδιαία Τιμή Πρόσβασης (ΑΜΤΠ) αποτελεί την μέγιστη μοναδιαία τιμή που δικαιούται να χρεώνει ο παροχέας δικτύου επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης, ανά Mbps για την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης.

Με την ολοκλήρωση του ελέγχου των κοστολογικών συστημάτων ο Επίτροπος καθορίζει το ανώτατο όριο τιμής του υπόχρεου παροχέα βάσει των αποτελεσμάτων του ελέγχου των προϋπολογιστικών αποτελεσμάτων του οικονομικού έτους χ όπως προνοείται στην παρούσα Ρυθμιστική Απόφαση ως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

Η τιμή δεν θα αναθεωρείται κατά τη διάρκεια του έτους, παρά τις όποιες μεταβολές πιθανόν να υπάρξουν στην πραγματική συνολική χρήση σε Mbps, αλλά θα παραμένει σταθερή. Η καθορισμένη ανώτατη τιμή θα ισχύει για όλη τη διάρκεια του υπό αναφορά έτους.